

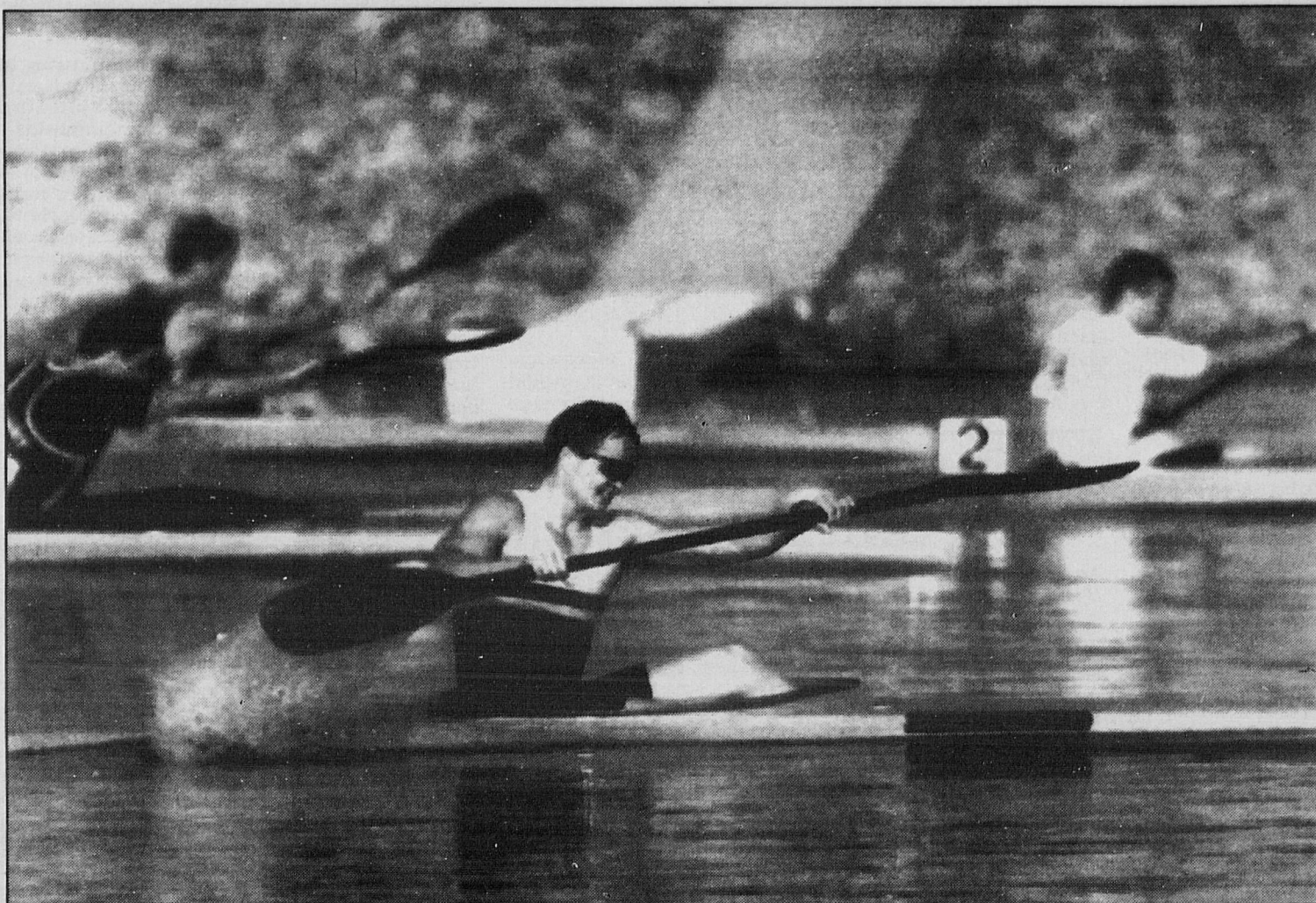
RAIVA AJA

(THE PIONEER)

Keskiviikkona, elok. 19 - Wed. Aug. 19, 1992

FINNISH AMERICAN WEEKLY

88 vuosikerta Vol. LXXXVIII No. 32 50 cents

Olympiakultaa melomalla

Kuvassa keskellä melova Mikko Kolehmainen oli ainoa kultamitalin kanssa Barcelonasta kotiin palaava suomalaisurheilija.

Finnpapin edustaja suosittelee: Suomalaisyhtiöille tehtaita Amerikkaan

Finnpapin Yhdysvalloissa toimivan myyntiyhtiön Madden Corporationin toimitusjohtaja **Raimo Waltasaari** esittää, että suomalaisten pape-rinvalmistajien pitäisi aloittaa paperin valmistus Ameri-kassa. "Emme voi olla kansainvälinen toimittaja, ellei meillä ole tuotantoa kansainvälisillä markkinoilla", Waltasaari toteaa.

Waltasaari perustelee suomalaisvalmistusta Yhdysvalloissa sillä perusteella, että myyntiyhtiöillä on hyviä kokemuksia kahden kanavan yhteistyöstä. Ainoa suomalaisvalmistaja yhdysvalloissa on tällä hetkellä Myllykoski Oy:n tytäryhtiö Madison, jonka vähemmistöosakkaana on New

York Times.

Madden-ryhmään kuuluu suomalaista paperia myyvän yhtiön lisäksi kartonkia markkinoiva yritys sekä trading-house.

Waltasaari toivottaa suomalaisvalmistuksen Yhdysvaltoihin tervetulleeksi sen vuoksi, että kahden kanavan yhteistyöstä on kokemusta.

Isoille markkinoille mahtuu aina tonneja

Madden tuo Yhdysvaltoihin sen ja päällystetyn aikakauslehtipaperin (lwc) lisäksi lähinnä hienopapereita. Sano-malehtipaperin tuonnin ovat käytännössä valloittaneet ka-

nadalaiset valmistajat. Parhaimmillaan suomalaispaperia on mennyt markkinoille lähes 500,000 tonnia. Lwc-paperin dumping-syyttöiden vuoksi viime vuonna tonnit putosivat, mutta tänä vuonna ne nousevat lähes entiselle tasolle.

"Amerikka on tärkeä markkina-alue sen vuoksi, että se on maailman suurin. 70 miljoonan tonnin kulutukseen uppoaa aina suomalainen vienti, ja koneita on mahdollista pitää kotimaassa käynnissä. Viime vuosina olemme onnistuneet lähestymään amerikkalaisia painotaloja niin, että olemme päässeet tietyllä tavalla strategisen tuojan asemaan. Koskaan emme voi kuvitellakaan pääsyä asiakkaan kokonais-toimittajaksi", Waltasaari sanoo.

Waltasaaren mukaan viime vuoden dumping-syytöksissä suomalaisviejät saivat parasta sivustatukea juuri amerikka-

laisilta asiakkailta. "Mene-timme tonneja, mutta emme asiakkaita. Vielä muutama vuosi sitten oikeudenkäynti olisi ollut kohtalokas", hän sanoo.

"Amerikassa on oltava amerikkalaisten ehdoilla. Dumping-syytökset ovat selkeä kilpailukelno, jolla tuontiin saa-

daan keskeytys. On turha kysellä, onko se oikeudenmukaista, eettistä tai reilua", Waltasaari sanoo.

Puolustus piti kerrankin

Waltasaaren mielestä on jatkuu takasivulla

Raimo Waltasaari odottaa Yhdysvaltain markkinoilta hyvinoivaa ja tuskallisen hidasta kasvua.

This week in

THE FINNISH-AMERICAN

RAIVA AJA

pages 8-12

- Finns earn 5 medals in Barcelona
- Viewing old photos with third-generation simlatic perspective
- Kaarle H. Lehtinen is 100
- Alaska State Rep. Niilo Koponen to run for re-election

Juuret Suomessa 1992 juhla viikko Vapaaehtoisen järjestötyön voimannäyte

Jäähallin pääjuhlassa 7,000 hengen yleisö, Juhlaviikolla 880 ulkosuomalaisista esiintyjää ja 17,000 hengen yleisö.

"Ulkosuomalaisten vapaaehtoinen työ kantoi upean hedelmän, kun 880 esiintyjää tuli omalla kustannuksellaan ulkomailta Juuret Suomessa Juhlaviikolle Helsinkiin elokuun alussa," toiminnanjohtaja Martti Häikiö.

Suomi-Seuran järjestämiin tilaisuuksiin Juuret Suomessa 1992 Juhlaviikon aikana Helsingissä 30.7. - 2.8. osallistui Häikiön mukaan yhteensä 1,442 esiintyjää, joista 1,390 oli ulkosuomalaisia. Heistä osa esiintyi useammassa tilaisuudessa, joten eri esiintyjä oli 880.

Yleisöä juhla viikon eri tilaisuuksissa oli yhteensä 17,200 henkeä. Pääjuhlaan Helsinkiin jäähallissa osallistui puolitoista kertaa enemmän kuin odotettiin.

Erinomainen taloudellinen tulos vapaaehtoisten ansiosta

Juuret Suomessa -juhla viikon pääsihteri Häikiö on tyytyväinen myös juhlien taloudelliseen tulokseen. "Suomi-Seura toteutti vajaan puolen miljoonan budjetilla yhden itsenäisyyden juhla viikon näyttävimmistä tapahtumista. Koko juhla viikon alijäämäksi jää 20,000 mk, mikä aiheutui juhliin mukaan saatujen 900:n inkeriläisen majoituksesta ja ruokailusta.

Erinomaisen taloudelliseen tulokseen vaikutti Jäähallin näyttelyjen ja käsiohjelman odotettua suurempi suosio, hyvä yleisömäärä eri tilaisuuksissa ja kulujen pysyminen hallinnassa. Valtio avusti juhla viikkoa opetusministeriön kautta 90,000 mk:lla ja Suomi 75-toimikunnan kautta 10,000 markalla.

Juhlaviikon kokonaismenot ilman Suomi-Seura ry:n vaki-

naisen henkilöstön palkkakuluja olivat vain 440,000 mk, mikä kertoo siitä, että Juuret Suomessa juhla viikkoa voi pitää yli 880:n esiintyjän lahjana ulkosuomalaisille ja itsenäisyyttään juhli valle Suomelle. Suomi-Seura on yksityinen kansalaisjärjestö, joka ei saa kiinteisiin kuluihinsa lainkaan valtionapua, vaan rahoittaa toimintansa pääasiassa jäsenmaksuin.

Ulkosuomalaisille itsenäisyyspäivän juhlat

Päätöstä seuraavista Juuret Suomessa juhlilla ei ole vielä tehty, sanoo Juuret Suomessa -juhla viikon puheenjohtaja Martti Häikiö.

Itsenäisyyspäivänä Helsingissä järjestetään ulkosuomalaisille oma juhla, minkä lisäksi samaan aikaan on Suomeen kutsuttu ulkosuo-

malaisten tiedotusvälineiden edustajia.

Erityisesti juurten etsintä herätti niin runsaasti mielenkiintoa, että sitä halutaan jatkaa. Heinä-elokuun vaihteeseen 1993 kaavaillaan ulkosuomalaisesiintyjien ja sukkututkimuksen tapahtumakokonaisuutta.

Espan lava suosittu

Kauniiden ilmojen ansiosta neljän päivän mittaisesta Espan lavan ulkoilmakonserttien sarjasta muodostui ennen näkemätön ulkosuomalaisien esiintyjien kavaladi. Ulkosuomalaisia esiintyjäryhmiä oli 40, esiintyjä 656, esitystunteja neljänä päivänä yhteensä 19 ja yleisöä yhteensä 5,600.

Ensimmäisessä ulkosuomalaisjärjestöjen maailman-kongressissa oli 62 järjestön edus-

tajaa 16 maasta, paikalla oli yhteensä n. 100 henkeä.

Savoy-teatterissa esitetyssä Aino Rätyn-Hämäläisen kokoomassa uudessa ulkosuomalaisen elämästä kertovassa "Se kuusi ja se kivi. Ulkosuomalaisen ilot ja itkut" esityksessä yleisöä oli täysi katso-mo eli 600 henkeä.

Illallistanssiaissa oli 340 henkeä.

Juhlaviikolla oli yhteensä mukana noin 900 inkeriläistä Venäjältä ja Virossa ja lisäksi jonkun verran muista maista.

Isäntäperheisiin heitä sijoitettiin 150, koulumajoituksessa oli noin 460, Stadionin retkeilymaja sa noin 70 ja loppuilla oli itse järjestetty ystävä- tai sukulaismajoitus.

Kauimmat idän suunnan vieraat tulivat Siperiasta, josta kaksi ryhmää yhteensä 33 henkeä.

Presidentti Koivisto tervehti ulkosuomalaisia

Arvoisa juhlayleisö
Hyvät ulko- ja kotisuomalaiset

Minua ilahduttaa suuresti todeta, että te, arvoiset ulkosuomalaiset, olette runsaskuiseksi tulleet käymään juurillanne esi-isienne syntymämaassa Suomen nyt viettäessä itsenäisyytensä juhla vuotta. Tervehdimme teitä mieluuisina vieraina, sukulaisina ja ystävinä.

Amerikan- ja kanadansuomalaiset, Ruotsin ja muiden pohjoismaiden suomalaiset, Venäjän ja Viron inkeriläiset ja muut suomalaiset, Euroopan ja Australian suomalaiset, hyvät ystävät kaikkialta maailmasta! Olemme täällä Suomessa kuulleet aina arvostuksen sanoja siitä työstä, jota olette tehneet uusissa ko-

timassanne ja olemme olleet teistä ylpeitä.

On tärkeää, että olette saapuneet henkilökohtaisesti Suomeen, omin silmin näkemään ja kokemaan, millainen Suomi on tänään. Mitkään valtioiden toimenpiteet tai kampanjat ulkomailta eivät voi korvata sitä kokemusta, jonka teidän vierailunne teihin jättää. Toivon, että se kokemus on voittopuolisesti myönteinen.

Pienellä kansalla ei ole koskaan liikaa ystäviä. Me emme kuvittele liikoa omasta asemastamme emmekä halua antaa ulkomaille Suomesta kiltokuvaa. Meille riittää, että Suomesta kerrotaan ulkosuomalaisille todenperäinen kuva, sillä sitä ei tarvitse hävetä.

Joskus me olemme tunteet myötätuntoa kuullessamme maastamuuttajien välillä kovasta kohtalosta ja kokemuksista. Annamme tunnustuksen heidän saavutuksilleen ja sisulleen selviytyä uusissa ja usein vaikeissa oloissa. Kaikissa olosuhteissa he ovat vaalineet suomalaisia perinteitään ja suomalaista kulttuuria sekä kantaneet huolta niiden kartuttamisesta.

Meillä on myös erityinen syy kiittää siitä henkisestä ja aineellisesta tuesta, jota erityisesti amerikansuomalaiset

monin tavoin antoivat meille sotavuosina ja sen jälkeen. Amerikansuomalaisista muistellemme mieluusti Savosta Värmlannin kautta Delawareen jo varhain siirtynneiden maastamuuttajien jälkeläisiä John Mortonia, filadelfialaista maanviljelijää, joka vuonna 1776 oli päättämässä Yhdysvaltain itsenäistymisestä ja oli yksi itsenäisyysjulistuksen alikirjoittajista.

Suomesta on lähdetty monista syistä, mutta pääosin lienee lähdetty leveämmän leivän perään. Päätös muuttaa maasta on voinut olla lähtijälle raskaas. Suomi on aikaa myöten luovuttanut paljon lahjakkaita ja yritteliäitä ihmisiä. Ilman maastamuuttoa Suomen väkiluku olisi ehkä puolitoista miljoonaa suurempi kuin nyt eli 6.5 miljoonaa.

Varhaisimmat muuttajat siirtyivät saman valtakunnan puitteissa Suomesta Ruotsiin, mutta jo yli 350 vuotta sitten Amerikkaan, jopa Australiaan ja sittemmin muihin Euroopan maihin. Suomalaisia muutti aikanaan runsain mitoin inkerinmaahan ja Pohjois-Norjaan. Viimeksi kulu neen sadan vuoden aikana on koettu kaksi useamman sadan tuhannen ihmisen muuttoaaltoa, ensin vuosisadan vaihteiden kahden puolen Amerikkaan ja sen jälkeen jatkua seuraavalla sivulla

Suomi-Seuran puheenjohtaja Lauri Huldénin tervetuliaispuhe

Suomi ei ole ennen ollut eikä ole tänäänkään tyttärilleen ja pojilleen mikään unelmaa. Mutta siitä on nähty unia. Sanontatapa vanhojen siirtolaisten keskuudessa kuuluu: Päivällä olen täällä, mutta yöllä kotona Suomessa.

Poismuutto tutusta ympäristöstä toiseen maahan, kieleen, kulttuuriin on raskas elämänmuutos. Sen on odotettu parantavan elintasoja ja elämänlaatua. Usein niin on käynytkin, mutta se ei suinkaan aina ole tapahtunut helposti. Monen elämänlaadusta puuttuu kotimaan läheisyys.

Läpi vuosisatojen on Suomesta lähiauelle, Ruotsiin, Inkeriin, Norjaan, sekä kaukomaille, Amerikkaan, Australiaan, Afrikkaan, suuntautunut siirtolaisten virta Suomesta. Tuskin on maailmassa sellaista maata, jossa suomalaisia ei tänään asuisi.

Siirtolaisuus on antanut sadoille tuhansille suomalaisille toimeentulon. Mutta se on myös tuonut kotimaahan uutta tietoa maailmasta, uusia ideoita, uusia näköaloja sekä lisää vaurautta.

Suomi-Seura on ottanut tehtäväkseen siirtolaisten ja heidän jälkeläistensä yhteyksien ylläpitämisen Suomeen. Pidämme tätä toimintaa hyödyllisenä niin siirtolaisille, joiden juuret menneisyyteen ovat vaarassa katketa, kuin Suomellekin.

Kun maamme itsenäisenä tasavaltana tänä vuonna täyttää 75 vuotta on tänne, niin sanottu vanhaan maahan, kutsuttu teitä joiden juuret ovat Suomessa. Me haluamme jakaa Teidän kanssanne ylpeytemme tästä maasta. Me emme vaivane myöskään sen nykyisistä vaikeuksista. On ilo todeta, että kutsu on otettu vastaan. Varsinaisena merkkitahtumana on pidettävä sitä, että joukossamme tänään on runsaslukuinen inkeriläisten ryhmä.

Tervetuloa Suomeen! Toivomme Teille antoisaa aikaa meidän kanssamme, sukulaisien ja ystävien seurassa. Mainitsen vielä sen, että takaisinmuuttajille on täällä tapana antaa tilaa ja sanoa tervetuloa kotiin.

Exchange rate

August 10, 1992

1 Finnish mark = \$.2471

1 US\$ = 4.0175 FMK

Foreign exchange, New York prices. Rates for trades of \$1 million minimum.

Nimipäivät

Elokuun 20 p., Samuli, Sami, Samuel

Elokuun 21 p., Soini, Veini
Elokuun 22 p., Iivari, Iivo
Elokuun 23 p., Varma, Signe
Elokuun 24 p., Perttu
Elokuun 25 p., Loviisa
Elokuun 26 p., Ilma, Ilmi, Ilmatar

RAIVAAJA

ISSN 1059-4779

(THE PIONEER) - Established 1905
(UPS 454-580)

Second class postage paid in Fitchburg, MA

Published weekly except the first week in August and the last week in December by Raivaaja Publishing Co., 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Postmaster: Send address change to Raivaaja, P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600.

EDITOR
BUSINESS MANAGER

Marita Cauthen
Jonathan Ratila

RAIVAAJA PUBLISHING COMPANY
Incorporated 1905

Mailing address: P.O. Box 600, Fitchburg, MA 01420-0600
Office and Bookstore: 147 Elm St., Fitchburg, Mass.
Hours: Weekdays 8:30 a.m. to 4 p.m.

TELEPHONE (508) 343-3822
FAX (508) 345-1007

Subscription rates:

USA: 12 mo. - \$23.00; 6 mo. - \$15.00; 3 mo. - \$11.00
OUTSIDE USA: 12 mo. - \$28.00; 6 mo. - \$20.00

Advertising rates available upon request!

Advertising deadline is the Friday before the Wednesday the ad is to appear. Raivaaja Publishing Co. assumes no financial responsibility for typographical errors or omissions in advertisements. It will reprint without charge that part of the advertisement which is incorrect. Claims must be made within one week of Publication. Credit is made only for the first insertion.

Lahjoituksia Raivaajalle

TUKEMISRAHASTO 1992: Yhteensä \$5,054.40

Vieno Pentti, Carver, MA \$10.00
Kaarle H. Lehtinen, Newport, NH \$100.00

Tietokonerahasto: \$10,408.45 +400 FMK +\$5.00 CAN

Tukekaa RAIVAAJAN toimintaa lähettämällä lahjoituksenne jo tänään!

Kiitos lahjoittajille!

rikkaan ja toisen maailmansodan jälkeen Ruotsiin.

1880-luvulla ja tämän vuosisadan alkupuolella Suomesta ulkomaille muuttajat olivat pääasiassa siirtolaisia. Mutta viimeisten vuosikymmenien aikana kansalaisuuslait ovat kehittyneet siten, että kasvavassa määrin ulkomailta asuu pysyvästi Suomen kansalaisia.

Nykyisin ulkosuomalaiset muodostavat laajan ja monipuolisen ryhmän, joka käsittää sekä ulkomailta pysyvästi asuvia Suomen kansalaisia sekä siirtolaisia, jotka ovat uuden kotimaansa kansalaisia.

Arvoisa juhlayleisö

Suomen kansainvälinen asema on viimeksi kuluneen vuoden aikana merkittävästi muuttunut. Neuvostoliitto hajosi. Suhteemme Venäjään ovat rakentuneet osin perinteisiltä, osin uudelta pohjalta. Baltian kansat rakentavat tulevaisuuttaan itsenäisinä valtioina.

Viime keväänä Suomen hallitus päätti hakea Euroopan yhteisöjen jäsenyyttä. Suomi on aina ollut ja on vastakin oleva erottamaton osa Eurooppaa ja eurooppalaisuutta. Haluamme tämän yhteyden myös säilyvän.

Suomi on voinut monten naapureidensa kanssa solmia uudelleen entisiä ja avata kokonaan uusia yhteistyösuhteita. Erityisesti olemme iloinneet Baltian kansojen uudelleen saavutetusta itsenäisyydestä.

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonferenssi, jonka Helsingissä juuri pidetty seuranta kokous päättyi valtion ja hallitusten päämiesten huippukokoukseen, on laajentunut 52 maan foorumiksi. Uudessa Euroopassa ETYK:n tehtävä on syventää yhteistyötä ja tarjota kattava perusta entistä vakaammalle turvallisuusjärjestykselle.

Suomen itsenäisyys on vakaalla pohjalla, koska se on lunastettu suurin uhrauksin, kovalla työllä ja peräänantamattomuudella. Itsenäisyytemme kestää myös tulevat haasteet.

Suomalainen käsitys vapaudesta nojaa ajatukseen kansalaisten yhdenvertaisuudesta lain edessä, jolla on pitämät juuret kuin valtiollisella itsenäisyydellä. Yksilön vapaus on myös vapautta muuttaa maasta toiseen ja vaihtaa kansalaisuutta. Tähän vapauteen suomalaiset ovat voineet eri aikoina turvautua.

Ihmisen perusoikeuksista ja vapauksista puhuttaessa haluan mitään muuta ryhmää unohtamatta mainita entisen Neuvostoliiton suomalaiset, joiden kohtalona on ollut kokea vapauden riisto ja vainon kohteeksi joutuminen. Heiltä vietiin koti ja kotiseutu, nimi ja juuret, yhteys veljiin ja sisariin, useilta myös henki.

Lausun iloni siitä, että joukossamme on tänään niin monta tämän vaiheen yli selviytynyttä veljeämme ja sisartamme. Kunnioituksemme heidän sitkeyttänsä ja lannistumattomuuttansa kohtaan on suuri.

Suomalaiset juuret saavat myös tuhannet Värmlannin asukkaat kokoontumaan kesäjuhliin Kaarle Akseli Gottlundin tai Niittahon Jussin merkeissä, vaikka monikaan heistä ei osaa suomea

muutamaa sanaa enemmpää. Ruotsin suomalaisilla on ympärillään yhteiskunta, jota monet säikeet yhdistävät Suomeen. Se on hyvä lähtökohta oman alkuperän varjelussa.

Hyvät ulkosuomalaiset ja muut Suomen ystävät

Koskaan aikaisemmin ei Suomen kamarilla ole ollut samanaikaisesti koolla yhtä paljon ja yhtä monelta ilmansuunnalta kokkoontuneita suomalaisia, heidän jälkeläisiään ja Suomen ystäviä. Lausun Suomi-Seuralle parhaat kiitokset tämän tilaisuuden järjestämisestä.

Kansallisuuden, etnisyyden, historiallisten juurien merkitys tunnustetaan tänään kaikkialla. Meidän on löydettävä Euroopan ja koko maailman puitteissa sellainen tapaelä, joka perustuu yksilönvapauteen sekä kansallisten, kielellisten, uskonnollisten ynnä muiden erilaisuuksien suvaitsemiseen.

Hyvät ulkosuomalaiset

Toivoisin teidän voivan kertoa kotiin palattuanne, että Suomi on vapaa ja ylpeä siitä että teidän panostanne suomalaisuuden säilyttämisessä ja vahvistamisessa sekä yhteistyön maailman rakentamisessa arvostetaan.

Toivotan teille kaikille mitä parhaita menestystä työssänne ja toiminnassanne suomalaisuuden, nykyisen kotimaanne ja koko ihmiskunnan hyväksi.

Yli miljoona suomalaista on muuttanut viimeisen sadan vuoden aikana Suomen rajojen ulkopuolelle. Ennen toista maailmansotaa heistä valtaosa muutti Pohjois-Amerikkaan, Australiaan ja Neuvostoliittoon kun taas sodanjälkeinen siirtolaisuus on kohdistunut etupäässä Pohjoismaihin ennenkaikkea Ruotsiin. Tänään asuu Suomen ulkopuolella Suomessa syntyneitä henkilöitä noin kolmannesmiljoona. Jos otetaan lukuun toisen ja kolmannen polven ulkosuomalaiset voimme arvioida maailman eri osissa asuvan yli miljoona ihmistä, joiden identiteettiin tärkeänä osana kuuluu myös suomalaisuus.

Mitä merkitsee olla ulkosuomalainen? Miksi vaalia suomalaisia juuria? Mikä vaikutus suomalaisuudella on ulkosuomalaisten elämään? Jokainen ihminen kaipaa identiteettiä. Maailman viisi ja puoli miljardia ihmistä on aivan liian suuri ja sekava kokonaisuus henkilökohtaiselle identiteetille, jonka aina täytyy perustua mikrotason kokemuksiin.

Traditio, kulttuuri, perhesuhteet eivät ole valittavissa tai ostettavissa, ne eivät ole vaihtoehtoja, vaan ne ovat sukupolvesta toiseen siirtyviä todellisuuksia, perinteitä ja aistimuksia, jotka liikkuvat emotionaalisen tasolla. Nämä juuret, verisiteet, kosketus henkilökohtaiseen historiaan, ovat hyvin syvällä ja niitä vaalitaan ja jatketaan u-

Varpu Lindström edusti siirtolaisia

sein aivan huomaamattakin kottoloiissa.

Monissa maissa suomalaisuuteen kuuluu myös sosiaalista kanssakäymistä, seuratoimintaa, suomalaisten perinteiden tietoista viljelyä ja ulkosuomalaisten oman kulttuurin kehittämistä. Tässä työssä, niinkuin kodin perinteiden jatkamisessakin, ovat etenkin naiset toimineet suomalaisuuden vaalijoina.

Ulkosuomalaisten siteet Suomeen ovat siis aitoja, eivät keinotekoisia, eivät taloudellista hyötyä etsiviä. Kunnioitus Suomea kohtaan ja yhteenkuuluvaisuuden tunne Suomeen ovat aivan riippumattomia siitä, kuinka monta jäänsärkijää tai paperitehdasta Suomessa rakennetaan. Päinvastoin, yhteydenpito ja yhteenkuuluvaisuus on ollut suurimmillaan juuri silloin, kun Suomessa on ollut hätä, kuten vuosisadan vaihteen katovuosina, pulakautena ja sota-aikoina. Tästä erinomaisena esimerkkinä ovat ne yli miljoona amerikanpakettia, jotka lähetettiin Suomeen toisen maailmansodan jälkeen.

Eikä suomalaisuus tai suomalaisen identiteetin ylläpito ole aina ollut helppoa uusissa kotimaissakaan. Joskus ulkosuomalaiset ovat olleet vai-

maksamaan suomalaisuudesta hengellä, kuten moni entisen Neuvostoliiton suomalainen. Eräs kolmannen polven Siperian suomalainen nainen kuvasi kirjeessä viime vuonna surkeata tilannettaan:

"Meidän isoisämme ja isoäitimme äidinkieli oli suomi, he tunsivat Suomen tavat, mutta he pelkäsivät olla suomalaisia tai edes muistella kansalaisuuttaan. . . (Hän toteaa kuitenkin) Me olemme suomalaisia sukujuurta, me tunnemme sen veressä." (Ann Smirnov, Krasnoyarsk, 1991)

Joskus ulkosuomalaiset huomasivat yhtäkkiä tulleen leimatuksi maansa viholiskansalaisiksi, kuten tapahtui toisen maailmansodan Kanadassa. Suomalaisuus toi tullessaan usein vaikeita ja raskaita työolosuhteita. Joskus se toi myös kunnioitusta ulkosuomalaisten kovaa työntekoa ansiosta tai arvostusta Suomen urheilu- ja kulttuurisaavutuksista. Mitä kauempana Pohjolasta suomalaiset liikkuvat sen vähemmän kuitenkin uuden kotimaan väestö oli tietoinen tai edes kiinnostunut heidän suomalaisuudestaan. Parhaimmissa tapauksissa suomalaiset muuttivat maihin joissa siirtolaisiin, muuka-

jatkuu sivulla 5

\$498.

FINNAIR INTRODUCES AUTUMN MINI-FARES*

IF YOU'VE BEEN WAITING FOR FINNAIR'S LOW, OFF-SEASON FARES TO VISIT SCANDINAVIA THIS YEAR, WAIT NO MORE. NOW YOU CAN FLY FINNAIR ROUNDTrip TO STOCKHOLM, GÖTHENBERG, COPENHAGEN OR OSLO FOR AS LITTLE AS \$498 MIDWEEK (MON.-THUR.) AND \$548 WEEKEND

(FRI.-SUN.) AND ROUNDTrip TO HELSINKI FOR ONLY \$588 MIDWEEK AND \$638 WEEKEND.

FOR RESERVATIONS OR MORE INFORMATION CALL YOUR TRAVEL AGENT, OR FINNAIR. IN NEW YORK, CALL (212) 889-7070; OUTSIDE NEW YORK, PLEASE CALL TOLL-FREE 800-950-5000.

Uncommon Concern For The Individual

* Fares do not include \$6 U.S. departure tax and \$12 Government user fees. Fares apply for travel from Sept. 7 through Dec. 11, 1992 and from Jan. 4 through March 31, 1993. Minimum stay is 7 days. Maximum stay is 21 days. Reservations must be made 7 days prior to departure, but not later than Oct. 15, 1992. Full payment and ticketing must take place within 72 hours after making the reservation, at least 7 days prior to departure, and not later than Oct. 15, 1992, whichever comes first. Restrictions and cancellation penalties apply. Seats are limited and may not be available on all flights. These fares cannot be combined with any other discounts. Fares are subject to government approval and change without notice.

From the desk of Stig Häggblom:

Kertakaikkiaan mahtavat kisat

Barcelonan kisat olivat mittasuhteiltaan mahtavat - tähänastisista olympian kesäkisoista suurimmat - ja hengeltään hyvät. Keulamiehenä sekä järjestelytoimikunnan puheenjohtajana oli kaupunginjohtajana toimiva Pasqual Maragall. Maragall on tässä kuvassa yhdessä maskotin, Gobi-kotran kanssa.

Pasqual Maragall kertoi, että hänen kaupunkinsa oli anonut kisojen järjestämisoikeutta vuosiksi 1924, 1936 ja 1972 turhaan. Nämä kisat annettiin Pariisiin, Berliiniin ja Münchenin järjestettäväksi.

- Nyt oli Barcelonan vuoro ja se osui minun toimikaudelleni, Maragall totesi.

Kisat myönnettiin Barcelonalle lokakuun 17. päivänä 1986.

Kisojen mustannukset nousivat 10 biljoonaan dollariin.

Finnish-American Rest Home, Inc.
1800 SOUTH DRIVE, LAKE WORTH, FLORIDA 33461-6199

Elok. 13, 1992

Syksyn saapuminen tänne etelän aurinkorannoille on aina yhtä jännittävää. Tava-taan tuttavuuksia, vaihdetaan kesän kokemuksia, ollaan uteliaita uusista asioista jne. Toivorikkaita toisin sanoen.

Tämän viikon vieraana meillä esiintyi maanantaikonser-tissa Johannes Juntunen ja Charles Hedlund toimi säestäjänä sekä esittäen upeita soolonumeroita.

Tiistai oli taas omistettu yhteislauluille sekä Lepo- että

Sairaskodissa. Keskiviikkona musiikiryhmä "Ihmeelliset tunteet" esiintyi ja torstaina Tuomo ja Sylvi toivat oman hienon showsa iloksemme.

Perjantaina me kokoonnuimme hengellisten laulujen seuraan laulamaan. Bertha Penttilän säestyksellä. Näiden ihanien laulujen äärellä aistimme yhteenkuuluvaisuuden tunteen. Kodissamme on paljon hyviä laulajia.

Sydämelliset kiitoksemme ystävät rakkaat avustanne sekä Lepo- että Sairaskodissa.

Tahdomme kiittää Helmi Ohmanian hänen lahjoittamastaan pienoiskoossa olevasta purjelaivasta sekä ompelukoneesta Lepokodille sekä monille muille ystäville lahjoituksista Annan Majalle.

Lepokotiterveisin
Elina Kuronen

ACE HARDWARE

1212 Lantana Rd.
Lantana, Florida 33460

"We stock sauna heaters"

Puh. 585-0247

Matti Ahde 'kompastui' Olympia-Barcelonassa!

Suomi ei tällä kertaa urheilut suurin elein eikä "näytävästi" Barcelonassa. Kysymyksessä oli 25:et kisat nykyajassa. Kymmenen kisaa jos menemme taaksepäin, olemme jo Helsingin kisoissa vuonna 1952. Silloin Suomi valtsi vielä 30 mitalia. Nyt tuli viisi.

Kesäkisoista Suomella on kautta aikojen nyt kasassa 98 olympiavoittoa, niistä tuorein Barcelonan kisoissa meloja Mikko Kolehmainen kotiintuoma kulta 500 m:llä.

Kuitenkin Suomen olympiajoukkue tällä kertaa oli kokonaisuudessaan melko kalpea. Heikkoja panoksia oli paljon. Yleisurheilujoukkueen näytöt eivät riittäneet pitkällä muutamia poikkeuksia lukuunottamatta.

Näin tämänvuotiset Kalevan kisat heinäkuun alussa Jyväskylässä. Nämä Suomen mestaruuskisat olivat samalla viimeiset olympiakatsastukset. Osa yleisurheilijoista oli jo nimetty aikaisemmin, mutta Jyväskylällä oli viimeinen "näytön paikka".

Oli tätä ennen nähnyt kivi-kovat USA:n olympiakarsinnat New Orleansissa ja olin jonkun verran hämilläni Jyväskylässä, missä olin vuosien varrella nähnyt nämä Kalevan kisat jo kolme kertaa aikaisemmin. Nyt siis neljännet...

Näiltä Suomen nuorilta yleisurheilijoilta ei vaadita riittäviä näyttöjä, ajattelin. Näistä lähtökohdista ei tule mitään Barcelonassa!

Tapa, jolla Suomi on panostanut keihänsäilyyn viime vuosina, kertoo melko paljon lähtökohdista. Kaikki rakennetaan keihään varaan, eikä muulta joukkueelta edes odoteta värikkiä suorituksia.

USA:ssa asuvat suomalaiset hyvin tietävät, mitä suomalaisesta keihänsäilytösta täällä ajatellaan mediapuolella!

Se on "kikkalaji", missä menestys voi olla onnen varassa. Lisäksi keihäitä vaihdetaan nykyisin melkein vuosittain.

Kuka sellaista pystyy seuraamaan?

Kisoista raportoiva televisioyhtiö ei näin ollen kertonut keihänsä tapahtumista mitään. Vain yhdessä kuvassa USA:n joukkueen maailmanennätykseen yltäneen pikaviestin taustalla välähti keran Kimmo Kinnunen, viime vuoden keihänsäilytöns maailmanmestari Tokiossa.

Tietenkin on väärin, että näin USA:ssa pahoinpidellään yhtä yleisurheilulajia.

Mutta tuskinpa Suomesta-kaan löytyy voimavaroja tämän tyylin muuttamiseksi.

Heikoin suomalaisestisy Barcelonassa?

En kajoa tällä kertaa urheilijoihin, koska johtajataholla on tiedossani heikompiakin suoritus.

Noukin sieltä Matti Ahteen, TUL:n puheenjohtajan, joka melko hiljattain otti vastaan Suomen valtiollisen veikkaus-toimiston pääjohtajan tehtävät.

Matti Ahde oli Suomen olympiakomitean jäsenenä ollut kokoamassa maan olyn-

piajoukkuetta Barcelonaan ja tuli sinne itsekin jossakin johtajan tehtävässä, vaikka ei itse Barcelonan toimeenpanevaan olympiajohtoon tällä kertaa kuulunutkaan.

Aikana jolloin Ahde pohjusti poliittista uraansa (ja samalla myös uraa urheilujohtajana) hän aloitti tennispelin harrastamisen. Ei siinä mitään vikaa ollut, vaikka silloinen TUL ja Ahteen sosialidemokraattiset puoluetoverit eivät oikein hyvällä katsoneet tennispelin harrastamista. Se- liän on yläluokkien harrastusta, ajateltiin (vaikka eihän astanlaita ihan niinkään ole).

Matti Ahteen tennispeli on joskus saanut kummalliset muodot. Kun hän eduskunnan puhemiehenä ollessaan (ja suomalaisen protokollin valtakunnallisena kakkosmiehenä) tuli vierailemaan Yhdysvaltoihin ja mm. Saiman Puistoon Fitchburgiin hän kyllä sopi hyvin ympyröihin puhujana.

Johnkun verran ihmettelyä kuitenkin aiheutti se, että tenniskentän ja sopivan vastustajan löytäminen tällä puhujalle oli hänen Yhdysvaltain matkallaan niin sangen tärkeää. Tämän maan suomalaispiireissä ei oikein haluttu ymmärtää, että suomalaisen työläispiirin edustajalle tennis oli muodostunut niin tärkeäksi (ja tänään voidaan puhua golf-harrastuksesta Suomessa samaan hengenvetoon).

Mutta nyt oltiin Barcelonassa, Espanjan ensimmäisissä olympiakisoissa, joista tulivat maailman toistaiseksi suurimmat ja loistavimmat.

Barcelonassa Matti Ahde he-

rätti huomiota miltei heti saavuttuaan, kun hän ilmes-tyi Suomen joukkueen suojiin olympiakylään pyytämään joukkueen taholta hieronta-palveluja omiin tarpeisiinsa.

Joukkueen johdossa oltiin yllättyneitä moisesta pyynnöstä, mutta samalla niin sangen hämmästyneitä, että palveluihin suostuttiin.

Olisiko tässä yhteydessä tähdelistä edes sanoa, että joukkueen tarjoamat erilaiset palvelut eivät ole edes joukkueen viralliselle johdolle tar-koitettuja vaan yksinomaan aktiivisurheilijoille? Samalla on tietenkin paikallaan huomauttaa, että tavalla jolla Suomi nykyisin olympiatasolla urheiluttaa poikiaan ja tyttäriään, tapahtuu paljolti veronmaksajien varoilla.

Miten ei tullut Velkkauksen johtaja Matti Ahde tyyli-työmyydessään tätä edes ajatelleeksi?

Voisiko tämä johtua siitä, että viime vuosikymmenten Suomessa on ollut melkoinen määrä niitä yritysjohtajia, jotka ovat olleet kehittämässä uutta urheilukulttuuria missä heidän oma kuntourheilunsa on näytellyt suurta ja joskus surkean lapsellistakin osaa?

Koko tämän homma oli aika yksin kertaista, koska asia sovittiin "omassa piirissä" ja itsetarkoituksessa, tosin kyllä siinä hengessä, että se edesauttaisi yritystoimintaa (hyvä-kuntoisemmat johtajat).

Yksinkertainen juu oli sellainen, että harjoitettiin kun- tourheilua, usein työaikaakin käyttäen ja usein työnantajan laskuun.

Henkilötiedustelu

Suomen New Yorkissa, NY, oleva pääkonsulinvirasto, osoite: Consulate General of Finland, 380 Madison Avenue, New York, NY 10017, puh. (212) 537 6007, pyytää tietoja seuraavista henkilöistä ja/tai heidän omaisistaan:

Höglund William Anian synt. 15.11.1903, kuollut 26.8.1990, USA:ssa vuosina 1923-1931, asunut Chicago, Illinois.

Ilomäki Josefina o.s. Korvenoja, synt. 2.10.1887, USA:han 1904, tytär rouva Lindblom joka asuu ilm. Massachusets.

Järvi Matti ent. Kiukkonen synt. 21.11.1873, ollut töissä rautateillä sekä kalastajana länsirannikolla, veli Antti, joka palasi Suomeen 1916.

Järvinen Johan (Juho) Wilhelm synt. 3.4.1881 Merimas-ku, kuollut 8.8.1933. Järvinen Henrik Konstantin synt. 28.2.1893, kuollut 21.5.1978, puoliso Olga Alina Lehtonen, lapset: Ritva Mildred synt. 12.8.1933, kuollut 5.2.1948 ja Reima Reinhard synt. 13.2.1936. Henrik Järvinen asunut New Yorkissa.

Rantanen Johannes Anselm synt. 7.3.1891 Rymättylä, käyttänyt nimeä Wilson, merimies, asunut ilm. Michigan, kolme lasta.

Kari Peter ent. Lukkarinen

Pekka Vilhelm synt. 27.3.1887 Nurmes, USA:han 1914, kuollut 31.3.1971 Chisholm, Minnesota.

Keisala Hilma o.s. Kaivo-oja synt. 2.2.1888 Isojoki, kuollut 9.11.1926 Washington, puoliso Nick, lapset: Walter, Leonard, Eugene, Adolph, perhe muuttanut Isojoelta 1905 USA:han.

Kumpulainen John (Juhani Matias) synt. 23.2.1947 Viita-saari, USA:han 1966, puoliso Gail, asunut Fitchburg ja Leominster, Massachusetts.

Laine Hjalmar ent. Jussilainen synt. Kurkijoki, lapset: Bruno, Sylvia ja Eugen, asuneet White Stone, New York.

Lanto Pekka synt. 15.5.1876 Ylitornio, puoliso Maria Kustaava, USA:han 1905.

Laamanen Hilda o.s. Lanto synt. 2.6.1869 Ylitornio, puoliso Matti, poika Eino Aksel synt. 8.8.1893.

Välimaa Herman synt. 21.1.1886 Ylitornio, USA:han 1906. Lanto Kustaa (Gustav) synt. 5.9.1851 Ylitornio, USA:han 1881.

Lindqvist Aina o.s. Myntti synt. 9.8.1901 Keuruu, USA:ssa vuosina 1923-1932, puoliso Otto Lindqvist.

Marttila Risto Pentti Juhani synt. 19.5.1946 Tampere, asunut Hialeah Florida.

Jatkaa sivulla 7

NEWPORT, NH - Kaikkien amerikansuomalaisten tuntema Kaarle Hjalmar Lehtinen täytti pyöreitä vuosia heinäkuun 26. päivänä. Silloin tuli ensimmäinen sata vuotta täyteen.

Kesää kotikunnilleen Floridasta viettämään saapunut Lehtinen ei valitettavasti voinut osallistua nimeään kantavaan senior centerin tiloissa heinäk. 26. p:nä järjestettyyn syntymäpäiväjuhlaan. Päivää aikaisemmin hän joutui sairaalaan melko yllättäen.

"Voin jo hyvin, heikkous vain", Lehtinen totesi viime viikon lauantaina ja kertoi olleensa sairaalassa vain viikon päivä.

Vatsakipuina alkaneen sairauden lääkärit totesivat johtuneen sappikivistä. Kolmenlaisia pillereitä syömällä Lehtinen uskoo palaavansa entisiin voimiinsa.

Satavuotiaaksi Lehtinen on todella virkeä ja energinen mies. Huono kuulo on ainoa, minkä vuoksi asioiminen ja seurustelu joskus mutkistuvat.

Lehtinen uskoo hyvän kuntonsa olevan seurauksena siitä, että hän on koko ikänsä kävellyt paikasta toiseen satotai paistoi, kesät ja talvet. Viereys puolestaan johtuu siitä, että on aina seurustellut erilaisten ihmisten, varsinkin kielisten kanssa.

Lehtinen tuli kaikkien amerikansuomalaisten tietoisuuteen 1982, jolloin hän (90-vuotiaana) lahjoitti \$100,000 Turussa toimivalle Siirtolaissuusinstituutille. Sitä seuranneena 10-vuotiskautena Lehtinen on tukenut monia muita arvostamia järjestöjä niinkuin Newportin Kaarle H. Lehtinen Senior Centeriä. Aluksi hän lahjoitti \$100,000 Main Streetillä sijaitsevan rakennuksen ostamiseen, ja otti viime vuonna kiinteistöalan maksuttavakseen.

Lehtisen 100-vuotissyntymäpäivää viettämään saapuneet olivat pettyneitä kuullessaan, että päiväsankari itse ei voinutkaan osallistua juhlatilaisuuksiin.

Lehtisen tavoin monet läsnäolijoista käyvät keskuksessa päivittäin joko lounaalla tai ystäviä tapaamassa.

Ilona Siren Caparros New Jerseyestä kertoi isoäitinsä joutuneen sairaalaan edellis-päivänä. Hän kertoi tämän toivoneen, että juhlat silti pidettäisiin, koska eläkeläiskeskuskin oli juhlinnan kohteena.

Keskuksen rakennuskomitean jäsen Gordon Flint muisteli, miten Lehtinen oli ilmestynyt hänen kotiovelleen muutamaa päivää aikaisemmin ja oli kertonut haluavansa puhua "politiikko Flintille". Lehtinen pyysi Flintiä puhumaan puolestaan tilaisuudessa.

Flint kertoi, miten Lehtinen oli aikonut matkata Amerikkaan Titanicilla, mutta lippu jäi saamatta. Newportiin Lehtinen saapui 1914, ja työskenteli sitä ennen kaivoksissa Ironwood, Michiganissa. Newportissa hän omisti farmin, toimi maitokuskina ja rikastui kiinteistöostoksilla.

Flint kiitti Lehtistä hänen lahjoituksistaan entisen sairaalan, kirjaston ja eläkeläiskeskuksen hyväksi.

Keskuksen varojen keräämiskomitean puheenjohtaja Oliver Larry Zullo kertoi hakeensa Lehtisen Bostonin lentokentältä hänen saapuaan kesäviittoon. Hän sanoi ajaneensa Lehtisen paikalliseen hoitokotiin, missä henkilökunta oli aina paikalla ja missä hän saattoi nauttia sekä aamiaisen että illallisen.

Saatuaan tietää, miten kallis paikka oli, Lehtinen pakkasi laukkunsa ja lyösi uuden asuinpaikan talosta, missä hänellä on käytössään niukasti sisustettu pikku huone. "Karl ei muutu," Zullo kommentoi.

Onnitteluviestejä oli saapunut läheltä ja kaukaa, mm. paikallisilta poliitikoilta, Finn-Fest USA:n presidentti Robert Selvalalta, St. Paul, Minnesotassa toimivalta Immigration History Research Centerin johtajalta Rudolph Vecolilta.

Avatessaan Lehtisen veljen Toivon Lapin maalaiskunnas-

"Open House" -kyltti eläkeläiskeskuksen pihamaalla muistutti ohikulkijoita juhlasta.

ta Suomesta lähettämän onnittelukortin Zullo ja Flint eivät tienneet mitä tehdä, teksti kun olikin suomeksi! He pyysivät apua yleisön joukosta.

Raivaajan Newportin alueen monivuotinen asiamies Virginia Warburton Goshenista luki seuraavan viestin: Vuosisadan täyttyessä kohdallasi muistamme sitä tapahtumien täyteistä vuosisataa ja elämäntyötäsi niin täällä koto Suomessa kuin siellä Yhdysvalloissa. Menneestä kiittäen ja korkeimman siunausta toivoen parhaimmat 100-vuotis-sonnittelumme syntymäpäiväsi! Toivo-veli, puoliso ja lapset perheineen. Yhdymme onnentoivotuksiin!

Päiväsankari kertoi voivansa jälleen hyvin.

Raivaajan asiamies Virginia Warburton sai toimia tulkkina.

Tytär Signe Ford (olk.), tyttärentytär Ilona Siren Caparros (vas.) ja edesmenneen veljen Victorin leski Hulda Lehtinen osallistuivat syntymäpäiväjuhlaan.

Kaarle Lehtinen Senior Center sijaitsee Newportin kaupungin Main Streetillä.

VARPU . . .
jatkoa sivulta 3

laisiin, suhtauduttiin suopeasti, suvaitsevaisesti ja joissa monikulttuurisuutta jopa kannustettiin.

Vaikeuksista huolimatta suomalaisuus on säilynyt sitkeästi ympäri maailmaa varsinkin sisäisellä, henkiselä tasolla. Se on kuin perhesuhde, tunteellinen, auttavainen, kriittinen, hellä, rehellinen ja ennen kaikkea aito. Suomea kuvattaessa on tyypillistä käyttää perhesymboleja kuten "Suomi-äiti", "isänmaa", "lapsi Suomen". Esimerkkinä muutama säkeistö vuosisadan vaihteesta Kanadassa kirjoitetusta runosta "Siirtolaisen Rukous".

Kaukana stelli' äiti Suomen
Kärsii sortoo, sorrontaa.
Milloin kolottaa vielä huomen
Jolloin Suomi kukoistaa.

Walkk' mä lennän lehden laila;
Maissa vierais kuljeksini'
En tuntema mä oo vailla
Ain' Suomen onnee toivolsin.

Sanat muut jos vaihteleeikin
Loppu aina kuuluu näin
Herra siunaa synnyinmaamme
- Se on summa virrestäin.
(Toivo, Toronto, 1903)

Jatkuu sivulla 6

Sota-ajan korsi tiedekeskus Heurekassa

Monet Vantaan Heurekassa kesän aikana käyneet ovat hämmästelleet Tiedekeskuk- sen taka pihalla oudon nä- köistä kapistusta. Sinne on rakennettu laitos, joka etäi- sesti muistuttaa jonkinlaista taloa. Se on 6x4 metrin ko- koinen, sen seinät ja katto ovat hirttä ja se on maan pei- tossa.

Edestä lähtee maahan kai- vettu polku, jonka reunat ovat puusta.

Todellakin, korsuhan se siinä ja vieressä patkka tais- teluhautaa. Tarkka jäljitelmä jatkosodan aikana vuonna 1942 rakennetusta ja Itä- Karjalan Syvärillä sijain- neesta panssarimiesten kor- susta.

15 miehen asuttavaksi tehty puoli -joukkuekorsi kuuluu osana Heurekassa parhail- laan järjestettävään Jukola- Jakomäki-Bryssel, Suomi 75 vuotta-näyttelyyn. Se on teh- ty Heurekan ja Panssari-kilta ry:n yhteistyönä. Sisustuk- sesta vastaavat Heurekan ohella puolustusministeriön pääesikunta ja Sota-museo.

Tarkoitus kertoo sota-ajasta

Korsun suunnittelussa mu- mukana olleen Heurekan näyttelysihteeri Marita Ehn- wallin mukaan korsulla py- ritään Heurekan suomalai- suuden historiasta kertovassa näyttelyssä kuvaamaan sota- aikaa ja näyttää tämän päi- vän ihmisille, millaista sota- aikana oli ja millaisissa asu- muksissa rintamalla elettiin.

- Monet suomalaisista eivät ole kosua koskaan nähneet, kertoo Ehnwall.

VARPU...
jatkoa sivulta 5

Usein ulkosuomalaisten se- littämätön kaipuu liittyy men- neisyyteen. Ne ulkosuoma- laiset, jotka ovat kasvaneet Suomessa, ovat kiteyttäneet muistoihinsa kiintymyksen kotiympäristöönsä, sukulai- siinsa ja Suomen luontoon. Pieninkin yksityiskohta on haikkeiden muistojen kohde. Tätä kaipuuta kuvaa erään ulkosuomalaisten naisen kirje preerian lakeuksilta sisaril- leen 40 vuotta Suomesta läh- dän jälkeen:

"Kuules vieläkö ne minun sireenit on henkissä ja se Vahtera eli meebuli joka oli siellä omenatarhassa ja viel- läkö on se koivu elossa jonka istutin. . . Vilhon pihlaja oli aittaani päin kahden kiven välissä. . . Kyllä minä muis- tan joka kiven. . ." (Matilda Almusta Margo, Saskatshe- wan, 1961)

Kaikkien ulkosuomalaisten puolesta haluaisin korostaa sitä kiitollisuutta, jolla on o- tettu vastaan tämä Suomi- Seuran mahtava oivallus toi-

- Niin on elävän näköinen, että melkein säikähtää, totesi Reino Salo Heurekan korsun kipinämikosta.

Korsun tarkoitus on Ehn- wallin mukaan olla mahdol- lismman aito. Ainakin niin aito kuin Heurakan takapi- halla olevan korsun on mah-

dollista olla.

Aidolta se todellakin näyt- tää. Ulkoa katsoen korsusta ei näy muuta kuin pieni ikku- na, oviaukko ja sen edestä

lähtee taisteluhauta. Puolit- tain korsun päällä seisoo Panssari-killan omistama T- 26, neuvostoliittolainen pans- sarivaunu.

Korsun sisällä huomio kiin- nittyy ensimmäisenä oven oikealla puolella oleviin ja melkein puolet sisätilasta vie- viin päällekkäisiin lavereihin, miesten makuutiloihin.

Korsun taaimmaisessa va- semmassa nurkkauksessa on pöytä, jonka ääreen on sijoit- tettu korsun kipinämikkoa esittävä nukke piirtelemään lehtiä. Jalkarättejä ja saap- paita roikkuu orrella. Sei- nällä on vuoden 1942 sotati- lannetta esittävä kartta. Pöy- dillä lehtiä. Kamina.

Ääniefekteistä korsussa vas- taa kooste sota-ajan radiolä- hetyksistä. Sen aloittaa näyte Aunuksen radion avajaisista, sitten seuraa otteita Aunuk- sen ja Moskovan Tiltujen pro- pagandasta sekä kaksi kap- teeni Pekka Tiilikaisen rinta- maselostusta. Puheen kes- keyttää välillä "Elo juoksu- haudoissa" -iskelmä.

Ainoastaan ne 15 korsussa asustavaa rintamamiestä näyttävät puuttuvan. Ahtaus ja tuoksut.

"Liian hieno"

Kun tarkemmin katsoo, yksi rintamamies kuitenkin löytyy korsun ulkopuolelta. Hän on JR 42:n kranaatinheitin- komppaniassa jatkosodan ai- kaan Kannaksella palvellut Reino Salo Vantaan Sotave- teraanit ry:stä. Hän toimii korsun eräänlaisena oppaa- na. Oikea mies antamaan mielipiteensä sota-ajan asu- muksen kuvaksi tarkoitettun korsun laadusta ja tarkoituk- sesta.

-No ei ainakaan meillä noin hienoa korsiä kyllä koskaan ollut. Kaksi vuotta asusteti- tiin kiireellä kyhätysssä kor- sussa, johon oli vähän heitet- ty maata päälle. Tämä korsi on vähän tällainen mallikap- pale.

Korsun tarkoitusta Reino kuitenkin pitää hyvänä.

- Tällä lailla nykyajan ih- misetkin vähän opivat tun- temaan, millaista sota-ajana todellakin oli. Ainakin asema- sodassa.

- Ihan hieno asia.

Heurekan Suomi 75 vuotta - näyttely on yleisölle avoinna tammikuun loppuun.

Teksti: Kari Harju
Kuva: Tauri Kankaanpää (Ruotuväki)

**The Robert H.
Auchmoody Funeral Homes**
Main Street Fishkill, N.Y. Tel. 896-6166

EDW. C. HALVORSEN, INC.
FUNERAL DIRECTORS
5310 Eighth Avenue, Brooklyn, N.Y. 11220
In continuous service to the community since 1849

THE FINLANDIA FOUNDATION
Metropolitan Chapter, Inc.
Meetings every 2nd Friday of the month, from Oct. through May
593 Park Ave. at 64th St. NYC
P.O. Box 2590
GRAND CENTRAL STATION
New York, N.Y. 10017

Imatra Seura
740-40 St. Brooklyn, N.Y. 11232
Puhelin 718-438-942
Aune Eklund, puh. joht.
SAUNA TILAUKSESTA

TILLINGHAST - Hautaustoimisto
Danielson, Conn. Central Village
Tel. 774-3284 Tel. 564-2147

**Suomen
Pääkonsulinvirasto**
380 Madison Avenue
24th floor
New York, NY 10017
Puh. 212-573-6007
Telefax 212-573-6310
Telex 14-9515

Vientikeskus
Toimii samassa osoitteessa
Puh. 212-808-9721
Telefax 212-370-2863
Telex 212-370-2863

Ituja tarjolla

Liisa A. Liedes

Kotiintulo pitkältä matkalta on miellyttävä asia. Kun astuu sisälle oman kodin uumeniin, saa kokea rentoa vapautta. Tuntuu turvalliselta. Tuttu ympäristö muistuttaa, että jonkinlainen elämän tasapaino ja järjestys on olemassa jokapäiväisen elämän tapahtumien sisäpuolella - kotioloissa.

Koin jotain tällaista palatesani takaisin Fitchburgiin pitkän evankeliumimatkan jälkeen. Oli mukava tulla kotiin. Matkani oli kaikinpuolin myönteinen ja antoisa; myös vaativa ja rasittava. Oli hyvä tulla kotiin.

Kun Jeesus palasi takaisin Isän tykö taivaaseen, suoritettuaan hänelle annettun tehtävän - täydellisesti, hänellä oli varmasti suuri ilo palata kotiin. Isän tykö hän palasi. Jeesus itse sanoi: "Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö." (Joh. 16:28)

Kierrellessäni siirtosuomalaisen parissa, varsinkin uskovaisien parissa, olen huomannut yhden mielenkiintoisen asian: Yhä enemmän ja enemmän uskovaiset puhuvat kaipauksestaan päästä kotiin - taivaan kotiin. On taivaallista. Uskon, että Pyhä henki vaikuttaa meissä tämän kaipauksen. Mitä synkemmäksi maailma käy, sitä kiihkeämmin Jumalan lapset kaipaavat taivaan kodin kirkkauteen.

Ahdistus on kova, ja se lisääntyy. Matka käy rasittavaksi, varsinkin kun ulkoiset turvat - terveys, taloudellinen turva, perhe... otetaan pois. Yksinäisyys on suuri jo pitkälle vanhentuneen uskovien joukon keskuudessa. Yksinäisyys on todellista, ja karmeaa, myös ei-uskovien siirtosuomalaisen joukossa. Kesän aikana tapasin molempien ryhmien jäseniä. Jälkimmäisen ryhmän jäsenet ovat todella säällittävässä asemassa... he ovat menettäneet toivonsa. Jumalan lapsilla, yksinäisilläkin, on toivo - Kristuksessa.

On hyvä, että sisimmässämme on taivaskaipuu; se pitää mielet odottavina, kun Jeesuksen tulo lähenee. Jeesus haluaa, että me pääsemme hänen luoksensa. Hän itse rukoulee, "Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jon-

ka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista." (Joh. 17:24)

Emme ainoastaan me, jotka olemme antaneet elämämme Jeesuksen käsiin, odota kotiinpääsyä, vaan myös, ja ehkä kiihkeämmin, Jeesus odottaa sitä hetkeä jolloin hän saa vetää omansa ihanaan kirkkauteen. Jeesushan tietää mitä meitä odottaa! Se on vain hyvää.

Niin kauan kuin me olemme matkalla, meillä on monenlaista vaivaa, joskin on niitä ihania "kohohetkiä" jotka kannustavat meitä eteenpäin. Mutta suurelta osalta kaidan tien vaeltaminen on vaivan näköä. Mehän olemme jatkuvassa taistelussa - henki- ja maailman taistelussa. Mutta meille on annettu valtavat lupaukset siitä, että kerran selviydymme voittajina perille, kun vain pidämme kiinni siitä uskosta jonka Jumala on vaikuttanut sydämeimme. Paavali kirjoittaa, "Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien." (1 Tim 4:10) Ihmeellinen on meidän Jumalamme!

Kun elämä kovin ahdistaa, me ymmärrämme hyvin apt. Paavalin huudahduksen: "Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä; halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kansa, sillä se olisi monin verroin parempi..." (Fil. 1:23) Mutta huomaa kuinka Paavali jatkaa; (j.24) "...mutta teidän tähtenne on lihassa vilpymiseni tarpeellisempi."

Niin kauan kuin Jumala pitää meitä maailmassa, meillä on tehtävä: KIRKASTAA KRISTUSTA ELÄMÄLLÄMME. Meidän tulee pysyä uskollisina sille todistukselle, jonka Herra on pannut sydämiimme. Vielä on Jumalalla lapsia, jotka hän haluaa pelastaa maailmasta. Olkaamme uskollisia loppuun asti, niin mekin saamme "elämän kruunun."

Ystävä, sinä joka et vielä ole uskossa, MITEN SINÄ VIETÄT TÄMÄN ODOTUSAIKASI? Jeesus tulee, oletko valmis?

KESKUSTASSA SIAJITSEVA

FRANK H. MILES COMPANY

1158 Main St., Holden, MA

Hautatoimituksia vuodesta 1896

SAWYER-MILLER FUNERAL HOMES

129 ELM ST., FITCHBURG

Howard J. Miller, Director

Phone All Branches 345-6778

Kuolleita

Helmi Kultti

GARDNER, MA - Helmi E. (Torppa) Christensen Kultti, 89, 125 Connors St., kuoli elok. 10, 1992 Eastwood Pines hoitokodissa sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt Kauhajoella Suomessa Matti ja Vera (Hernanen) Torpan tyttärenä ja saavuttuaan Yhdysvaltoihin asui useita vuosia New York Cityssä. Gardnerin alueelle hän muutti 1945.

New Yorkissa asuessaan edesmennyt työskenteli ompelijana. Gardnerissa hän jatkoi samassa ammatissa entisessä Sandrof Clothing Store kaupassa.

Kaipaamaan jäi poika Owen E. Christensen, Westminster; veli John Thorpe, Mesa, AZ; sisko Bertha Barthel, Gardner; viisi lapsenlasta; ja kolme lapsenlasten lasta.

Edesmenneen aviomies J. William Kultti kuoli 1987. Hänen ensimmäinen puolisonsa Ove S. Christensen kuoli 1942.

Hautaamisen toimitti hautauslaitos Smith, 69 Vernon St. Hautausmaahan Wildwood hautausmaahan.

Kukien asemasta vainajaa voi muistaa tekemällä lahjoituksen Finnish-American Club of Saiman hyväksi, P.O. Box 30, Fitchburg, MA 01420

HENKILO... jatkoa sivulta 4

Mattila Tyyne Johanna o.s. Jokipii synt. 10.7.1892 Ähtäri, USA:han 1911, asunut v. 1971 New Jersey.

Merilä Lilli Gunnel ent. Kurvinen synt. 10.1.1926, puoliso John Anselm Merilä.

Mickelsson Johannes Edward Teodor synt. 12.9.1873 Sund, USA:han 1905

Nelson Fannie o.s. Orava Adolfini synt. 1.11.1889 jatkuu sivulla 13

Smith Funeral Home Inc.

Elden E. Bjurling
Douglas Stone
Directors

69 Vernon St., Gardner, MA
Tel. 632-0377

MOORCROFT HAUTAUSTOIMISTO

31 Myrtle Ave. Fitchburg, MA
Puh. 343-7137

Ystävällinen palvelu

PARKKAUSPAIKKA

Richard C. Moorcroft
Stephen R. Moorcroft

Rauha Ahola

FITCHBURG, MA - Rauha (Harju) Ahol, 80, 54 Lunenburg St., kuoli elok. 12, 1992 Hillcrest hoitokodissa pitkän sairauden murtamana. Hän oli 1982 kuolleen Sulo A. Aholan leski.

Hän oli syntynyt jouluk. 29, 1911 Fitchburgissa Matti ja Eva Harjun tyttärenä ja asui kaupungissa koko ikänsä.

Ammatiltaan edesmennyt oli sairaanhoitaja ja työskenteli useita vuosia ensisessä Lucy Helen sairaalassa Fitchburgissa.

Kaipaamaan jäi poika Bernard A. Ahola, Leominster; kaksi tyttäretä, Aune A. Whitehair, Boothbay, ME ja Carol A. Cuervo, Bloomfield, CT; ja kahdeksan lastenlasta.

Moorcroft hautauslaitos, 31 Myrtle Ave., huolehti hautauksesta, mikä tapahtuu hiljaisuudessa.

Fanny Kunnas

SPRINGFIELD, MA - Fanny S. (Lavender) Johnson Kunnas, 96, 533 Forest Hill Road, kuoli jouluk. 26, 1991 paikallisessa hoitokodissa.

Hän oli syntynyt Suomessa ja asui Springfieldissä 48 vuoden ajan. Sieltä hän muutti Lantana, FL:aan asuen siellä 22 vuotta ennen kuin palasi Springfieldiin yhdeksän vuotta sitten.

Edesmenneen ensimmäinen aviomies Alex Johnson kuoli 1952. Hänen toinen puolisonsa William Kunnas kuoli 1988.

Kaipaamaan jäi tytär Rita Kellogg, Springfield; viisi lastenlasta ja kaksi lastenlasten lasta. Toinen tytär Thelma Carleton kuoli aikaisemmin.

Hautaaminen toimitettiin hiljaisuudessa.

Senja Blomqvist

VERO BEACH, FL - Senja (Aho) Blomqvist, 96, kuoli elok. 10, 1992 Indian River sairaalassa lyhyen sairauden murtamana. Hän oli Gustaf Blomqvistin leski.

Hän oli syntynyt jouluk. 8, 1895 Suomessa. Viimeiset 11 elinvuottaan hän asui Vero Beachillä, minne muutti Pittsburg, PA:sta.

Kaipaamaan jäi poika Elo, Vero Beach; kaksi lapsenlasta ja viisi lapsenlasten lasta.

Veikko Kirkman

SO. ROYALSTON, MA - Veikko I. "Kirk" Kirkman, 76, Richmond Terrace, kuoli elok. 10, 1992 Henry Heywood Memorial sairaalassa Gardnerissa sairauden murtamana. Hänen vaimonsa Hope (Lee) Kirkman kuoli 1985.

Hän oli syntynyt South Royalstonissa John ja Lydia (Järvenpää) Kirkmanin poikana ja asui suurimman osan elämästään siellä ja Templetonissa. Runsaan vuoden päivät hän asui New Port Richey, FL:ssa ennen kuin palasi synnyinseudulleen muutamia viikkoja ennen kuolemaansa.

Edesmennyt työskenteli vuosia raskaiden koneiden kuljettajana monien paikallisten rakennusurakoitsijoiden palveluksessa vuoteen 1970, jolloin hän jäi eläkkeelle.

Kirkman kuului Finnish-American Club of Saimaan ja oli toisen maailmansodan veteraani.

Kaipaamaan jäi kolme veljeä Waino ja Wain Kirkman, So. Royalston, ja Ralph Kirkman, Concord, NH; kaksi siskoa Lillie Dobson ja Gertrude Parnanen, So. Royalston sekä heidän lapsiaan.

Hautauslaitos Smith, 69, Vernon St., Gardner, huolehti hautauksesta. Hautausmaahan Pine Grove hautausmaahan Templetonissa.

Kukien asemasta vainajaa voi muistaa tukemalla lahjoituksin Second Congregational kirkon toimintaa osoitteella Fernald Rd., South Royalston, MA 01331.

Katherine LaPointe

FITCHBURG, MA - Katherine M. (Montonen) LaPointe, 89, 108 Culley St., kuoli heinäk. 30, 1992 Birchwood hoitokodissa. Hänen aviomiehensä Ernest LaPointe kuoli 1980.

Hän oli syntynyt kesäk. 14, 1903 Fitchburgissa William ja Ida (Jylkkä) Montosen tyttärenä ja asui paikkakunnalla koko ikänsä.

Edesmennyt kuului Messiah Lutheran seurakuntaan.

Kaipaamaan jäi tytär Dorothy LaPointe, Fitchburg, jonka luona hän asui; siskot, Helmi Croshere, Fitchburg, ja Helen LaPointe, Southbridge, lapsineen ja lastenlapsineen.

Hautauslaitos Sawyer-Miller, 129 Elm St., toimitti hautauksen. Hautausmaahan Forest Hill hautausmaahan.

Newton-Bartlett HAUTAUSTOIMISTO

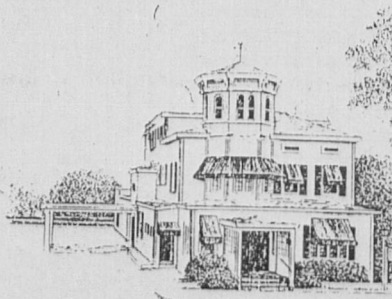
Tel. (603) 863-2113
42 Main St., Newport, N.H.

May Funeral Service

HAUTAUSTOIMISTO

RUSSELL W. MAY
Palvelusta Norwoodille ja ympäristölle

85 Nichols St., Norwood, MA
Puhelin: 762-1509

Bosk Funeral Home

85 Blossom Street, Fitchburg, MA

342-3635

Street level access

342-3645

John A. Bosk Sr.
Donald G. Dufault

John A. Bosk Jr.
Ina A. Davidson

Directors

The Finnish-American

RAIVAAJA

'Making of Finnish America' conference

Reviewing family photographs

— with third-generation semiotic perspective

by Toini Laakso

Toini Laakso's report of the Making of Finnish America conference held in November at the University of Minnesota continues from the July 8th issue.

Another interesting lecturer on Saturday morning, November 9, 1991, at this intriguing conference was Karla Saari Kitalong, a Ph.D. candidate at Michigan Technological University and employed there as a technical writer of computer publications.

Are you familiar with "semantics" and "semiotics"? I wasn't, but am now, and no doubt so will you be upon reading what Kitalong had to say about "Re-Viewing Finnish-American Family Photographs. A Third-Generation Semiotic Perspective."

Kitalong explained in her talk how she was better able to understand herself by integrating the immigrant experience into her life by applying the science of semiotics in learning about her grandparents' immigration experience. In order to integrate the immigrant experience into the lives of the third generation and future generations, she said, "is to create new levels of meaning through a complex process involving the interweaving of historical, social, personal, and cultural influences."

Due to the interwoven strands that make up meaning being different for each

person, she said, each person's process of making meaning is unique. She told us she had found a way to apply these assumptions which underlie the science of semiotics to develop her grandparents' experience.

"My purpose here today is to share with you how I have developed an enriched perspective on my great-grandparents' experiences as immigrants through the use of visual media analysis techniques. I hope that this presentation inspires someone else to take similar action," she said.

She spoke of having been immersed since birth in Finnish immigrant culture — words, foods and names of places; parents and grandparents spoke with each other in Finnish; and on her father's side the older people didn't speak any English. She lived in a small Finnish-speaking community near Hancock (MI) she said, and attended Suomi College.

She told how she enjoyed looking at her grandmother's photograph albums as a child and would often pour over them while her sisters and friends went out to play. Then, one day while she was in high school after her grandmother had come to live with them, she found they had been "relegated to our attic" and said her grandmother called looking at pic-

Karla Saari Kitalong

tures, "living in the past."

About eight years after her grandmother died in 1974, Kitalong said she and her mother got the albums down and labelled the photographs with names, probable dates, and information about the circumstances under which they were taken. (*How many of us wish we could identify photos left by our parents!*) At that time she was interested in attaching "information" to the photographs, not in their cultural or social significance, she said.

After that, the photographs went back into the attic and stayed there until about two years ago, Kitalong related, when she enrolled in a Ph.D.

elective seminar entitled "Images of City and Country." While trying to come up with a topic for the seminar paper she remembered her grandmother's photograph collection and said she decided to write about her Finnish immigrant ancestors.

At this point, Kitalong showed photographs on a large screen, beginning with images of "rural Finnish Americana": outdoor scenery, people, and one of three women going to the field.

Portraits appealed to her strongly, she said, particularly one that "seemed to call me back again and again. I spoke with my mother, Irma Holappa Saari, about the photograph and she told me a story I had never heard before."

She then told us what her mother had related to her of her grandparents' immigration to America, and flashed a family portrait on the screen in which her grandmother, Mary Kolmonen Holappa Taurainen, was a young girl. Mary was born in Tervola in 1897 to Peter and Ida Kolmonen, she said, and was 13 when she emigrated to the United States with her mother in 1910.

Kitalong said on the surface the Kolmonens were a typical immigrant family, living in a Finnish community surrounded by relatives and friends, but differed in other

respects.

"According to Hoglund's account, the majority of immigrants during those first years of the 20th century were single and between the ages of 16 and 30," she said, and had her mother not told her the story of her great-grandparents emigration, she would have assumed that they had been displaced from their land, and like many Finns compelled to seek jobs in the cities or abroad (Hoglund, 1960, pp.5-6), but Peter and Ida had remained in Finland throughout the displacement and had abided by the government's adamant opposition to emigration.

"In fact, according to my mother, Peter had just secured a plot of land and had built a house for his wife and daughter," she said, and "This fact leads me to conclude that he had benefitted from the government's changed anti-emigration tactics."

She then related a sad tale of how Peter had abandoned his wife and child and fled to America in pursuit of another woman, his wife's sister. However, when he reached Hancock he found the sister had married someone else.

Kitalong spoke about the pain this must have caused her great-grandmother, but, she went on, Ida sold the farm and with her daughter followed her husband. She

turn to SEMIOTICS page 10

After reading about Karla Saari Kitalong's presentation at the 'Making of Finnish America' Conference, we took a look at the above old photograph by Aarne J. Parker and decided it wasn't pure staidness. Sure, they are intentionally posing for a photograph — but what are they trying to say? Is this a rare folk ceremony to welcome the mower back from the fields or one to

bid him off to his work? And just how are these people connected — the mower, musician, maid and matron? Any comment on the semiotics here? And who are these people? Write RAIVAAJA, P. O. BOX 600, Fitchburg MA 01420-0600.

photo courtesy of Aarne J. Parker/Finnish Cultural Center

Finns earn 5 medals in Barcelona

by Harri Siitonen
SAN FRANCISCO

Finland's athletes won five medals in the recently concluded Olympic Games, mostly in sports in which they haven't been traditionally identified.

The only Finnish Gold went to **Mikko Yrjö Kolehmainen** in the Kayak 500 Singles with a time of 1:40.34. (The name Kolehmainen is not new to the Olympics. It was at the 1912 Olympic Games at Stockholm that the first of the great Flying Finns, **Hannes Kolehmainen**, put his country on the Olympic map, winning the 10,000M, 5,000M, and Cross Country runs, the 5,000M being a world record.)

One of the two Silver medals that Finnish athletes earned at Barcelona went to the great **Seppo Rätty** in the javelin, 284-1 (86.60M), who finished behind Czechoslovakia's Jan Zelezny's 294-2 (85.90), an Olympic record. Seppo did best his old arch-rival Briton Steve Backley who took the bronze with 273-7 (83.38M). **Kimmo Kinnunen** barely missed the bronze with his fourth place 271-0 3/4 (82.62). **Juha Laukkanen** came in sixth with 259-10 (79.20).

The other Finnish Silver came in the Archery 70-Meter Team competition, where Finland's **Ismo Kalevi Falck**, **Jari Matti Lipponen**, and **Tomi Jaakko Poikolainen** finished second to the Spanish team of Juan Holgado Romero, Antonio Vazquez Megido, and Alfonso Menendez Vallin, 238-236.

Finnish Bronzes went to **Antti Alexander Kasvio** in the 200M Freestyle Swimming (1:47.63) and to **Jyri Göran Kjäll** in the Boxing 63.5Kg (140-lb.) division.

The only other Finnish athlete who came close to a medal was, **Sari Miriam Essayah**, who finished fourth in the Women's 10Km Racewalk in 45:08. This was the first time that women's racewalking was included in the

Olympic Games. Sari won the bronze at the World Championships last year in Japan at the same distance.

In the Men's 50K racewalk, **Valentin Kononen** finished seventh in 3:57.21, in which all times were slow because of the heat, humidity, and uphill climbs on the course. The point to note is that Valentin is only about 22 years old when 50K walkers generally reach their prime at about 28.

Watch for Valentin in 1996 at Atlanta. Between Sari and Valentin, I predict a fine possibility for Finland's first Olympic racewalk medal.

In another event in which times were affected by heat, humidity, and a long uphill climb near the finish, Finnish-American **Bob Kempainen**, a 26-year-old medical student from Minnetonka (MN) finished 17th in the Men's Marathon in 2:15:53, competing for the USA. He and his U.S. teammates Steve Spence and Ed Eyestone ran tactically as a unit for most of the Marathon. Spence finished 12th in 2:15:21 and Eyestone 13th in 2:15:23.

Harri Hänninen of Finland plowed ahead of both Steve and Ed just before the final turn on the Olympic Stadium track prior to the finish line stretch to take 11th place in 2:15:19. Harri probably thought to himself: "Voi perhana, kyllä nuo jenkit täytyy tavoittaa!" (Oh, hell, I'd better take those Yanks!)

But wait! Another American of partially Finnish descent *did* take the Gold Medal, probably a first for our ethnicity here. She was **Kristen Babb-Sprague**, 24, of Pleasanton, California, who squeezed out the favored Canadian Sylvia Frechette in Solo Synchronized Swimming with 191.848 points to 191.717.

Kristen is the great-granddaughter of an old San Francisco Finnish immigrant family, the late **Fabian** and **Maria Salonen**. Their son **Ilmari John Salonen** married

a non-Finnish (*totskiellinen*) wife, **Aurelia**. Ilmari's and Aurelia's daughter **Kaaren Salonen Babb** is Kristen Babb-Sprague's mother. All of which makes our gold medalist one-quarter Finnish. (The foregoing geneological information was given to me by **Irene Erkkilä** of San Francisco who, along with her husband **Reino**, are old family friends of the Salonen's.)

Considering the tight margin by which Kristen won her gold, I'd like to think the difference was due to her 25% Finnish genetic coding. Right? Right! *Tottakain!*

And, oh, yes, Kristen's husband **Ed Sprague**, is a gold medalist from the 1988 Olympics at Seoul, where he was pitcher on the winning U.S. baseball team. Ed was recently called up from

Finland's Seppo Rätty is shown in the above photo taken after he was presented the silver medal for his 284-1 (86.60 m) javelin throw at the Barcelona Olympics. Now with bronze and silver Olympic medals to his credit, is there be a gold waiting for him in Atlanta?

the minors to pitch for American League baseball the Toronto Blue Jays, an club.

Keep Finnish roots alive

Lars Huldén, new chairman of the Finland Society board of directors, spoke at the 'Roots in Finland' main festival in Helsinki Aug. 2. The following is the text of his English remarks.

Today, migration is as common a phenomenon as it ever has been. Almost all of us have moved from one place to another at least once. I am not referring to the war induced refugee movements, one of the most regrettable facts of our time, but to peaceful mobility in the world.

Moving even to a very distant place is no longer as definitive an act as it used to be. You can keep in touch by phone, you can visit each other, at least in countries with a high standard of living, such as Finland today. This is not to say that there may not be cultural barriers close by that can prove difficult to penetrate. Tens of thousands of Finns who have made their home in central Europe can surely testify to this.

As Finland celebrates its 75th year of independence, all who have roots in this country have been invited to pay us a visit and see how things have turned out in "the old country." Finland today is hardly a dreamland; yet there is much that we are proud to show.

But Finland has haunted the dreams even of those who no longer live here. An old emigrant in America once said to me: "By day I'm here; by night I'm back home." He was not the only one ever to have felt this way. Many of you here today may have felt the same; certainly some of

your ancestors did.

The Finland Society is glad to receive you all as its guest in Helsinki today. We wish you a fruitful stay; and hope you will receive some lasting impressions of how life here is shaping up. It is such knowledge that the Finland Society has taken upon itself to communicate; to keep Finnish roots alive wherever they are found.

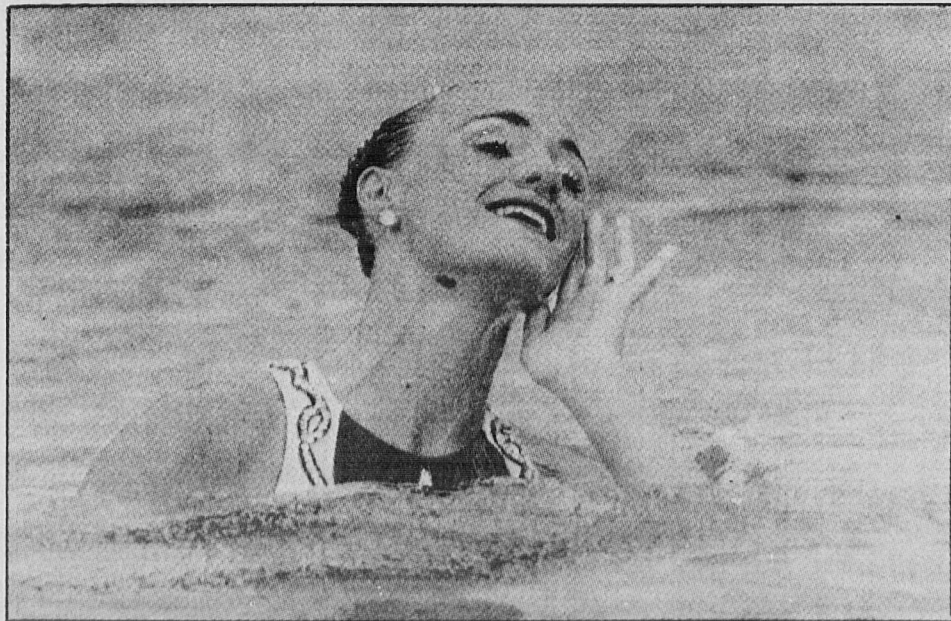
Welcome to Finland. Welcome to this festival.

Lukijan Kynästä

In the June 10th issue, Ms. Blomquist reports on the Annual Meeting of FACS. The meeting minutes seem to suggest infighting and potential disaster for a small organization in which everyone's wholehearted energies are required for a common goal. The letter refers to an election in which one person won by three votes (or at least by a very small margin).

Small organizations really cannot afford 'winners and losers,' because feelings are hurt and factions surface. Everyone needs to be a 'winner' and feel good about the process. Equally crucial is to check politics and religion at the door, for they have no quarter in a cultural organization.

turn to KYNÄSTÄ page 12

Kristen Babb-Sprague, above, of Pleasanton (CA) won the gold medal in solo synchronized swimming at the '92 Olympics. She is of Finnish descent on her mother's side.

Spends birthday in hospital —

Kaarle H. Lehtinen turns 100

NEWPORT, NH — "I don't know how it happened just that time," said Kaarle H. Lehtinen about his recent illness and spending his 100th birthday in New London Hospital. He had to miss the party held in his honor on July 26 at the Kaarle H. Lehtinen Senior Center on South Main St.

But he was only a week in the hospital.

"I feel pretty good, but a little weak," Lehtinen said Saturday in the room he rents in a large old house near downtown. He attributed it to not having much to eat in the hospital.

Just the day before his scheduled party, Lehtinen had stomach pains, since then being diagnosed as gall stones and an ulcer. "I take three kinds of pills, three times a day," Lehtinen says.

His rented room is sparsely furnished — a bed, bureau, chair. An envelope filled with cards and letters from well-wishers lies on top of the bureau. Copies of the *Argus-Champion*, *RAIVA AJA*, and another newspaper are on the bed.

One of the few things, indeed, the only thing, on the dark walls is a certificate from Northwest Airlines commemorating his recent trip from Wisconsin to Boston. The certificate says he was 100, though he was about a month shy of that when he came home to Newport for the summer.

Looking at the certificate, Lehtinen says he has flown 23 times. He plans to go again to Florida for the winter, "if I live."

Reaching 100 and his recent hospitalization must have prompted thoughts of mortality. When he first saw the doctor at the hospital, Lehtinen says he told him, "I like to live two days more."

But he didn't dwell on his fall plans any more at that point. He looked at his watch. Four-thirty. There is a supper at the church at five, he says. He puts on a sport coat he got at the rest home in Florida and walks over to the Baptist Church on the common.

As he approaches the steep cement steps of the church hall, he is greeted by fellow townspeople. He doesn't hear what they say — he is quite deaf — but he smiles and starts up the stairs. He doesn't hear a woman whisper to her husband, "There's Mr. Lehtinen. You know he was recently in the hospital. And he just turned 100. Isn't he remarkable?"

Kaarle Hjalmar Lehtinen is indeed remarkable. Not only for his endurance, his vitality at age 100, but also because since the age of 90 he has become something of a Finnish American legend by taking the fruits of years of work and frugal living and donating them to causes in Finland, the Finnish American community and the local community. The list of organizations which have received his generous support has continued to grow since he made a \$100,000 contribution to the Institute of Migra-

Kaarle H. Lehtinen at 100

tion, Turku, Finland, in 1982.

The party Kaarle H. Lehtinen had to miss took place on the afternoon of Sunday, July 26, in the senior center which bears his name. Lehtinen is largely responsible for the existence of the center. An initial \$100,000 donation made possible the building's purchase. Last year he took over the mortgage of the center, lowering the interest rate considerably.

So it was with disappointment that those gathered at the center learned that Lehtinen was unable to be with them for this special celebration. Many of those present use the center daily during the week as does Lehtinen who eats his lunch there.

Iloa Siren Caparros of New Jersey made the announcement that her grandfather was in the hospital. He had just been admitted the day before complaining of stomach pains. Although he wasn't able to come, she said, he wanted the party to go anyway. It wasn't just a celebration of his birthday but of the center itself.

Gordon Flint, a member of

the center's building committee, was the next to speak. He told of how Lehtinen had appeared at his door earlier that week asking to see "Mr. Flint the politician." Lehtinen wanted to have Flint speak on his behalf at the party since he realizes his public speaking abilities are limited. He had a few things he wanted Flint to get across to the people; he reviewed his life and work.

Flint spoke of how Lehtinen missed the *Titanic* on his way to America, how he worked in the mines of Ironwood (MI), of his arrival in Newport in 1914. Here Lehtinen had a farm, a milkroute and invested his money in real estate, including rental properties.

Flint continued, saying that Lehtinen has given something back to Newport, donations to the former hospital, the library, the senior center. Flint commented that Lehtinen's friends at the center are the "basis of his life today."

Describing Lehtinen as frugal and not a big spender for his own needs, Flint called for members of the center to aid his relatives is seeing that he

has proper care.

"From all of us to him, thank you, happy 100th birthday," concluded Flint.

Oliver Larry Zullo, chairman of the senior center's fund raising committee also spoke. He picked up Lehtinen in Boston when he returned for the summer. He observed how sharp Lehtinen still is; how he was still thinking of things to do — Lehtinen told him he was thinking of buying a house.

Zullo brought Lehtinen to a local retirement home and made arrangements for him to stay there. It is a place where there is supervision, plus breakfast and supper are served.

However, when Lehtinen found out how expensive it was to live there, he packed his bags and moved to the room where he now is living. "You are not going to change Karl," said Zullo.

Bringing greetings from the

state senate was Sen. George Disnard. Reading a greeting from Executive Councilor Raymond S. Burton (District 1)) was Roland Studley, retired principal of the Claremont Tech. School.

Flint and Zullo read additional cards and letters, including one from Bob Selvala, president of FinnFest USA; Rudolph Vecoli, director of the Immigration History Research Center, St. Paul (MN); and from various current and aspiring public office holders.

When Zullo and Flint opened the greeting from Lehtinen's brother Toivo of Lappi, Finland, they were stumped. It was in Finnish! They asked for volunteers to read it.

Stepping forward was Raivaaja Newport area agent Virginia Warburton of Goshen who first read the greeting in Finnish and then translated it.

SEMIOTICS

continued from page 8

died of heart disease at age 39 a few short years later, but, Kitalong continued, family legend attributes her untimely death to a "broken heart."

She explained how this story had caused her to look at the family portrait with new eyes, and that at first she saw nothing remarkable about it: "a 1910-vintage portrait."

She described it in detail pointing out how the photographer had adhered to the photographic conventions of the times: "Adults seated, hands on knees, dressed immaculately. Peter handsomely dark-haired and mustached, wears a wool suit over a white shirt, with a tie and vest. The bottom two buttons of his jacket are undone to call attention to his watch chain, an obligatory sign of prosperity in the early years of the 20th century."

"Ida wears a light-colored, checkered, floor-length dress with 'leg of mutton' sleeves. Her hair is pulled back in a bun, her hands are ungloved."

"Mary, standing just behind and between her parents, her right hand resting on her father's shoulder, is also clothed in a light-colored dress, though the skirt falls to just below her knees, and the long, blousy top and dropped waist are familiar to me from other photographs I've seen of stylish young teenagers in the first decade of the 20th century. Her hair is parted in the middle and plaited in two braids tied with large bows."

The Kolmonens had clearly taken pains to look like Americans, Kitalong said, and gave the appearance of being prosperous and well-adjusted. They probably were relatively prosperous as she had heard Peter was in demand for his expert carpentry for miles around, she added.

She said she had learned that "it was common for immigrants to idealize their lives in America. Hoglund claims that, although immigrants wrote frequent 'America letters' to friends and family back in Finland, these letters were rarely accompanied by photographs."

"However, I would argue that even a single photograph constructed to make the subjects appear prosperous would

have the effect of reassuring (and perhaps impressing) relatives back home, thereby dispelling any doubt about the immigrants' ability to thrive in the new environment."

"Marsha Pentti agrees, and further suggests that, by dressing up for a portrait, Finns expressed not only their desire to appear prosperous, but their aspirations for even greater prosperity in the future."

There were a number of reasons that Kitalong was drawn to this family photograph, she said, partly as a "classic turn-of-the-century look at what Finnish-American immigrants regarded as important signs of Americanization." She pointed out these signs as being: stylish and well-fitting clothes; the appearance of a unified family; and a demonstration of the new technology of photography.

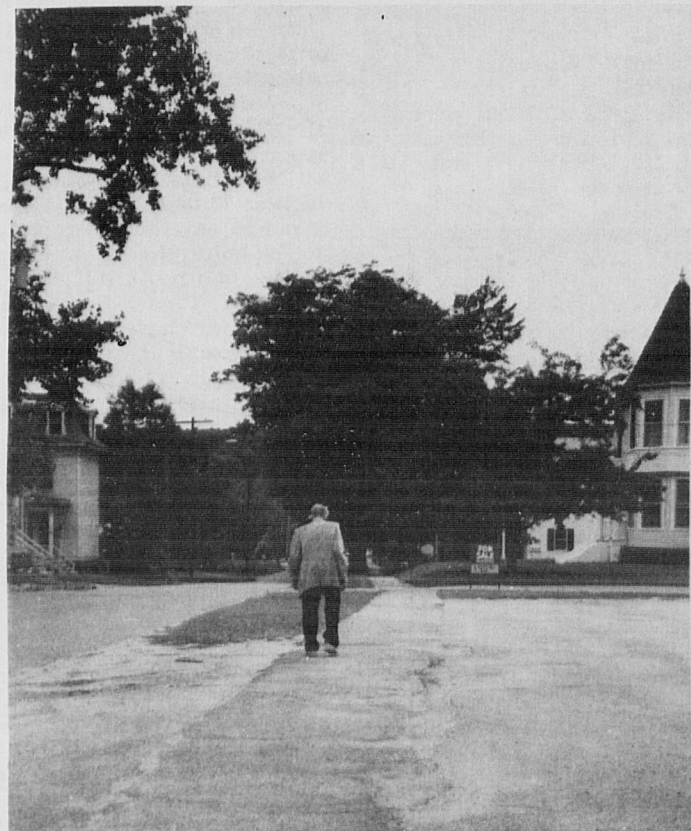
She saw something else in the photograph that spoke to her, she said, and, "That something is best described by French semiotician Roland Barthes in his book *Camera Lucida*."

"Barthes methodology is known as semiotics, the study of signs. By signs, semioticians mean 'everything that can be used in communication,' including language, images, traffic signals, flowers, music, medical symptoms, gestures, facial expressions, in short, virtually anything. They analyze how signs communicate and the rules that govern their use; but instead of asking what is meant by a particular sign, a semiotician asks how the meaning is created."

Semiotics relies excessively on personal experience according to critics, she explained and then said, "However, when you consider one of the assumptions that underlies semiotics — that the making of meaning is a highly personal process, mediated by cultural and social influences — it is apparent why Barthes and other semioticians can so freely combine these influences to explore the meaning of a sign."

She pointed out that semi-

turn to SEMIOTICS page 12

Kaarle Lehtinen considers walking an important part of his daily regimen.

Letter to the Editor

Elsie Jarvi and Sadie Johnson, 1926

Dear Editor:

In your November 6, 1991 issue, you printed a story with the headline "After 60 years in USSR - Two Women Look for their Ashby Roots." I have not read a follow-up story, but if one was published, I may have missed it. Perhaps your readers may be interested how I became involved in the story.

I was born and lived in Fitchburg until 1942, and came to Michigan after the war, in 1945. In the photo "our neighbors daughters" which accompanied Laila Kiiskilä's letter, I recognized the girl on the left as my first cousin, Elsie (Jarvi) Koskinen. She is now dead.

I sent a copy of the story and photos to Elsie's sister, Elma (Jarvi) Grant, who lives in Fitchburg. She is 87 years old and does not read the RAIVAAJA. However, she also received a copy of the story from her niece in Florida. She had received the story from a friend in Ashby, Mass. My cousin Elma told me the picture was taken in 1926, and the other girl in the picture was Sadie Johnson. She remembers the Pernaa and Myllylahti families, as do I, whose pictures accompany the story. Elma's mother and my father were neighbors of Mr. Pernaa in Finland, before they came to America.

I, whose pictures accompany the story. Elma's mother and my father were neighbors of Mr. Pernaa in Finland, before they came to America.

Elma has been corresponding with Laila Kiiskilä in Finland. They have exchanged photographs. Laila is married to a Canadian born widower. They are looking into the possibility of moving to Canada, or the U. S. A.

This story indicates that RAIVAAJA reaches far and wide, and the story has had a heartwarming ending.

Armas O. Luoma
Redford, Michigan

Apartment for rent

133 Mechanic St., Fitchburg, MA near upper common. 4 room, 1 bedroom, spacious and nice. \$375/month. Please call Alice Heikkilä at 345-1011 or 582-4911.

West Boylston Travel

Route 12
West Boylston, MA
We'll find the lowest fares anywhere
Nancy Sivula Jakobowicz
MA 1-800-300-6727
508-835-6727

Thank you, Armas Onni Luoma, for writing. We haven't yet published a follow-up story on the Kiiskilä sisters' search for their Ashby roots. We've heard of several instances of people writing to them but we have not yet had a chance to contact them to find out how many people have contacted them or what their future travel plans to the USA might be.

We especially appreciate your comment "This story indicates that Raivaaja reaches far and wide." The are actually some people who, through their own narrow way of thinking, regard Raivaaja as a "Fitchburg" or some kind of local paper.

Raivaaja is here to serve Finns and Finnish Americans not matter where they reside in the USA. And it's up to all of us to support this paper as it is something the Finnish American community as a whole as inherited from those pioneers who met on January 1, 1905. This paper is a community effort, an effort to enrich the Finnish American community by "sowing the golden seed of knowledge." Knowledge is not limited by regional bounds. The Finnish-American experience transcends a local perspective. Understanding our culture and history requires a national, and many times international, approach.

Penny sale & Light Supper

Saturday
August 22, 1992
from 6 pm on
Maynard Kaleva Camp
Fort Pond, Littleton, MA

Kaleva Civic Organization

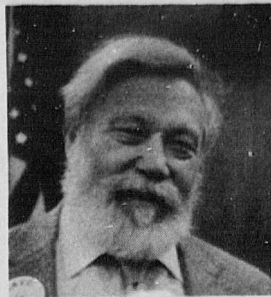
Alaska State Representative Niilo Koponen (D-Fairbanks) announced in June that he would not be a candidate for re-election in November. He has represented District 21 for the past 10 years.

"An Open Letter to Constituents," Koponen cited "individual and family responsibilities" as reasons for his decision not to run. The text of his announcement is as follows:

"Public service is a serious responsibility. Once undertaken, it cannot be easily laid down. After serving a full decade as your representative, I have concluded that I will not be a candidate for re-election. I did not make this decision lightly. I value the confidence that voters have placed in my abilities and willingness to serve as their spokesperson in the complex process of collective public decision making.

"But individual and family responsibilities are equally weighty. Joan, my wife of 40 years, is finally home from the hospital care she has had to endure since receiving massive injuries in the highway accident last December. The process of recovery and healing continues, as does the necessity of therapy and twenty-four hour companionship and assistance. No physician can tell me, with any certainty, how long she

Alaska State Rep. Niilo Koponen not to run for re-election

Alaska State Rep.
Niilo Koponen

will require such care. I am no therapist, but as long as Joan needs my direct assistance I will be there. Our separation during the second session of the 17th Alaska Legislature was extremely trying. This special session has been especially painful.

"I do not plan to resign my office. I will serve out my term, fulfilling my responsibilities on the Post-Secondary Education Commission and other bodies to which I have been appointed. I will continue to intercede on behalf of individual constituents, institutions, and local agencies when problems arise with the state. I will work with the House Finance Committee in developing preliminary proposals for the next legislature. I will work with whomever the voters elect to succeed me to provide for a transition that will ensure that the interests of Interior Alaska will continue to be aggressively advanced in Juneau.

"While citizens need to remember that democracy requires reasoned and knowledgeable participation, I can fully understand their recent frustration with the system. The problem with 'politics' is not just the presence of a few 'bad apples'; the process itself is archaic, cumbersome and largely incomprehensible to those not directly involved. Structural changes are needed, and I intend to use my new freedom as a non-candidate to speak out for those changes necessary to achieve responsible government.

"Finally, I know a number of active and concerned grassroots members of the Democratic Party in (former) District 21 who are qualified to represent our community in the Alaska House of Representatives. I offer them my full support and advice based on my own experiences and will play an active role in the coming election, to the extent to which the candidate selected by the primary desires.

"It has been a distinct honor to serve District 21 these past ten years. I sincerely appreciate the phone calls, letters, and meetings with constituents. I was granted a remarkable opportunity, one which I have done my utmost to fulfill with careful thought and integrity. I would not trade this experience for anything. Thank you all."

Wanted

Apple pickers

Sept. 8 - Oct. 17
Call 345-5121

Sulin Orchard
885 Fisher Rd.
Fitchburg, MA

Finnish American Club of Rutland (F.T.S.S.)

Chicken Barbecue
Sunday, Aug. 23, 1992
1 pm

Sovittaja Park
Rutland, MA

Tickets advance sale only
Contact: Bob Belden
(508) 842-8468

Kalenteri

CALIFORNIA

Aug. 22 - FAHA 3rd Annual Family Picnic, 10 am- 5 pm, FAHA, Sonoma.

July 15-18 - FinnFest USA '93, California Lutheran University, Thousand Oaks. For more info: FinnFest USA '93, P. O. Box 8349, Van Nuys CA 91409-8349. Tel. 805-323-0935.

CONNECTICUT

Aug. 22-23 - Art Exhibit, 10 am-4 pm, Finnish Hall, Canterbury. No admission charge; refreshments. Sponsored by Finnish American Heritage Society.

Sept. 3 - Finnish American Heritage Society meeting, 7:30 pm, Finnish Hall, Canterbury.

MASSACHUSETTS

Aug. 19 - Coffee & Dance Social, 8 pm, Kaleva Campgrounds, Fort Pond, Lancaster. Sponsored by Fitchburg Knights & Ladies of Kaleva.

Aug. 21 - 75th Finnish Independence Dance, 8 pm-midnight, Viking Club, 410 Quincy Ave, Braintree. Special refreshments, program featuring Revontulet, dancing to music of Nils Lundin with vocalist Aatos Autio. Sponsored by the Viking Club.

Aug. 22 - Fair, 1-4 pm, Uljas Koitto Camp, Pembroke. Supper, 5 pm; Sauna, 3-9:30. Sponsored by UKTS.

- Penny sale & light supper, 6 pm on, Kaleva Huvila, Fort Pond, Littleton. Sponsored by Kaleva Civic Assoc.

- Dance, 8 pm-midnight, Saima Park, Fitchburg. Music by D. Wells Duo. Sponsored by FACS.

Aug. 23 - Annual Chicken Barbecue, Sovittaja Park, Rutland. Sponsored by FACR. Tickets advance sale only.

Aug. 26 - Coffee & Dance Social, 8 pm, Kaleva Campgrounds, Fort Pond, Lancaster.

Aug. 29 - Dance, 8 pm-midnight, Saima Park, Fitchburg. Music by D. Wells Duo. Sponsored by FACS.

- Dance, 8 pm- midnight, Sovittaja Park, Rutland. Music by Nils Lundin. Sponsored by FACR.

Aug. 30 - Chicken Bar-B-Q, 12-1:30 pm, Elm Street Congregational Church Camp, Lake Wyman, Westminster.

MICHIGAN

Aug. 29 - Crayfish Dinner, Finnish Center, 35200 W Eight Mile Rd, Farmington Hills. For more information call Shirley at 478-6939.

Aug. 30 - Finnish Center Association Family Picnic, Noon to ?, Hickory Shelter, Maybury State Park, 8 Mile at Beck Rd.

Events subject to change without notice

EXPERIENCE THE DIFFERENCE HUHTALA OIL CO. MAIN STREET, EAST TEMPLETON

- LOCALLY OWNED
- OUR THIRD GENERATION
- 7 OIL DELIVERY TRUCKS
- 13 LICENSED TECHNICIANS
- 24 HOUR BURNER SERVICE
- 44 YEARS OF DEPENDABILITY
- AUTOMATIC OR CALL IN SERVICE
- NEW CUSTOMERS ALWAYS WELCOME

LOW COMPETITIVE PRICES
VOLUME DISCOUNTS

FUEL OIL
CASH ON DELIVERY
or within 10 Days
with established credit
MINIMUM 150 GALLONS

CALL 632-1221

Our service area is from North Rutland to Orange

\$10,408.45
 & 400 FMK
 & \$5.00 CAN

has been donated as of press time to the RAIVAAJA Computer Fund (see the *Tietokonehasto* on page 2).

The Board of Directors of Raivaaja Publishing Company wishes to thank sincerely all who have donated so generously thus far.

But you must keep the momentum going! Updating and modernizing Raivaaja's production equipment requires a capital investment approaching \$20,000. So please, keep your donations - however large or small - coming.

As RAIVAAJA's first editor, Taavi Tainio wrote over 87 years ago: "... the backwoods pioneer, the clearer of fields, does not count his troubles. The work must be done. I will be done."

Remember, this newspaper is owned by the Finnish American community. It is your paper!

So, let us not count our troubles; let us continue your work. Send in a contribution today! Kiitos!

RAIVAAJA, P. O. Box 600
 Fitchburg MA 01420-0600.

KYNÄSTÄ

continued from page 9

In this writer's experience, what has worked well is that an organization's president or chairperson selects a nominating committee chair, who with the immediate past president, selects three or four committee members to serve. The nominations chair may ask the general membership for possible candidates. The committee privately selects only willing prospective candidates. Should someone decline, that remains confidential. Thus a slate of willing candidates is developed.

If Robert's Rules of Order is used at the election, the electorate needs to be apprised 1) of the nomination purpose, 2) that a contest at this point would be counterproductive, and 3) of the proper election procedure. A motion to cast a unanimous ballot for the slate leaves every candidate a winner! Thus, new officers are elected without animosity; the integrity of the organization is maintained, and acrimony avoided.

Organizations should limit terms of office to initiate change in an organized predictable fashion. Thus, the old guard can gracefully allow fresh leadership to forge ahead and 'make their own mistakes'.

Respectfully,
 Leo R. Nevala
 Finnish-American Society
 of Milwaukee, Wisconsin

SEMIOTICS

continues from page 10

otics could never fully explain this photograph, but can be applied to explore and perhaps interpret it further. "Given these two caveats, let me tell you how I see this photograph when I look at it through Barthes' lens," she said.

Barthes reveals early in his book, she said, that "he feels a mystical attachment to photographs that he does not experience when he views other forms of media. Photographs arouse in him a sense of amazement: looking at a photograph of Napoleon Bonaparte's brother, he muses, 'I am looking at eyes that looked at the Emperor.'"

She described her interest in the family photograph as being partly a mystical attraction. At 39 years of age, the same age as Ida when she died, she feels as though she is looking at an actual moment in her great-grandmother's life, she said, and feels compelled to speculate on Ida's thoughts and feelings even though the photograph was taken over 80 years ago, in a different culture and different time. "Indeed I feel a right to conduct such speculation," she declared.

She realized she had to be cautious about reading more into the photograph than was actually there, and questioned whether she could really say how Ida was feeling, or read the pain in the set of her mouth. But, knowing what she knew of Ida's life, Kitalong said she felt she could, and could see beyond the surface of the portrait. Barthes' technique, she said,

Eino Haapanen receives honorary degree from Wentworth

BOSTON, MA - Eino A. Haapanen, 42 Redstone Drive, Springfield, was this summer among 480 Wentworth Institute of Technology alumni to receive honorary bachelor of science degrees when they became charter members of Wentworth's new Black & Gold Society. The society has been formed to honor alumni who have attained a 50-year old or greater anniversary of their graduation.

As part of the Black & Gold initiation, Haapanen, Class of 1927, was awarded an honorary baccalaureate degree in recognition of a lifetime of work and achievement.

Haapanen is an 1925 graduate of Fitchburg (MA) High School. He is a member of Panun Maja No. 24, Knights of Kaleva, Fitchburg.

had helped her pinpoint what repeatedly drew her back to the portrait of her great grandmother.

'Studium', 'punctum'

She stated that "Barthes says that he is intrigued by a photograph that incorporates a 'duality' - the co-presence of two discontinuous elements, elements that do not belong in the same world. His names for the halves of the duality are 'studium' and 'punctum'.

"A studium, he says, is culturally dictated. A photograph has - or is - a studium if it appeals to popular taste, conforms to a cultural theme."

The Kolmonen family portrait meets these criteria, she said, and "therefore functions as a studium, and historically-cultural study, a slice of life, a moment in time," and, she explained it illustrates what was important to Finnish immigrants who wanted to appear American, giving us a sense of what was culturally important in 1910.

"The second element Barthes notes is 'punctum', that which breaks or punctures the studium. A punctum is a wound, a poignancy that disturbs the placidity of the studium, an element of the photograph that draws him in, that makes a photograph more than genre, more than identity, more than documentary," she informed us.

She noted that a viewer's response to a punctum is personal, whereas the studium's is on the cultural level, and said not every photograph can be said to have a punctum. The Kolmonen family portrait does have a punctum, she claimed. It has a poignant quality that other photographs in her grandmother's collection do not have, she said.

"At first I thought it was Ida's sunken, expressionless eyes that constituted a punctum for me. But as I continued to scrutinize the photograph, I saw in the twist of her mouth the summation of all of the pain she had experienced since Peter first abandoned her in Finland," Kitalong explained.

She then gave this fascinating account of what she had read from her scrutiny: "I saw hurt; this man to whom she had been married over 14 years, had flaunted his disregard for her by pursuing her sister, not just in the village, but across the world."

"I saw embarrassment: Peter had abandoned her, but she had followed him. We don't know whether he begged Ida to come to America after Ida's sister rejected him, or whether Ida shamed him into it, but either situation would have been humiliating for Ida."

"I saw pain: Ida had sacrificed her home and her own happiness to preserve her dignity and that of her husband."

"But amid all this pain, I saw a certain resolution, too: Ida stares into the camera, letting her pain show, but trying to make the best of the situation, trying to overcome the forces that seemed to undermine her. Ultimately, she lost the battle," Kitalong said, "but it appears, at least in this portrait, that she meant to fight."

She asked how the photographer had captured all this, and answered that he didn't.

"A photographer's intention, says Barthes, is on the level of the studium: 'to reconcile the photograph with society' - that is, to make a photograph that the spectators will accept and like. From a photographer's perspective a photograph should inform, represent, surprise, show significance, or provoke desire." Her grandmother's family portrait exists mainly to inform and represent, she said, as do others in the collection.

Kitalong then proceeded to show additional photographs from her grandmother's collection pointing out it is obvious that their intent is primarily to represent and inform.

We saw portraits of Kitalong's grandmother Mary: one taken a year or two after her arrival in America; one with her aunt (Ida's other sister) taken in 1915 at the time of Ida's death; and one with her two surviving children taken about a year after her husband and infant son had died.

Kitalong commented on the subjects' expressions showing no pain or encumbrance, only calm, despite the circumstances. "In comparison with other portraits from this family collection, then, the punctum that centers on Ida's pained expression and includes her sunken eyes, are surprising to me," she said.

"Barthes isolates five kinds of photographic surprise that can add an extra dimension to a photograph that would otherwise be pure studium," Kitalong continued, "A photograph is surprising if: it includes something rare; it shows unusual prowess on the part of the photographer; it demonstrates innovative photographic technique; it exhibits a 'lucky find'; or it apprehends a gesture at a point at which the normal eye cannot arrest it."

Kitalong said it is the latter type of surprise - the apprehension of a gesture - that prevails in her grandmother's family portrait. Cameras in 1910 were not designed to arrest a brief moment in time, she pointed out, and said, "Therefore, by capturing on film the pained twist of Ida's mouth, the photographer has given me more than he intended. It seems clear to me that Ida held this expression for a minute or more. She couldn't appear calm, placid, at peace, because this pained twist of her mouth, was, you might say, permanent."

She said the feelings this portrait evoked in her were similar to those described by Barthes in *Camera Lucida* when he says a photograph of his mother as a child elicits in him a "longing to inhabit" or

a "certainty that [he] has already been there." The photograph "awaken(s)...the Mother."

The photograph of Ida "awakens in me the Mother," Kitalong said, "that is, it evokes my earliest cultural and social memories, and intensely draws me in to those memories." She commented on how through this photograph and stories told by her mother she had more fully experienced than ever before her great-grandmother's immigrant experience.

"For me, her experience is summarized in a facial expression captured on film nearly a century ago. It is this expression that draws me to her face again and again," she said.

Kitalong said she has applied one semiotician's theoretical perspective to the analysis of a single family photograph in this paper, and as she looks at the photographs again, her interest in them is rekindled.

She spoke of wanting to look at other families' photograph collections in order to make connections to the larger cultural and social milieu that surrounded her grandmother and her family in 1910.

Other areas she mentioned wanting to look into are: works on clothing and style; "snapshots" taken out of doors of people doing things (their inclusion of artifacts and scenery could further articulate her understanding of her Finnish ancestors, she explained).

In addition, she wants to "tie this review to additional work in the field of visual communication to David L. Jacobs' work on the socio-cultural role of domestic snapshot, to recent work by Richard Chalfen that analyzes the social construction of home life through visual representation, and to Susan Sontag's essay on the extent to which photographs represent mediated reality, Kitalong stated.

She noted that work begun in this paper is far from complete, and pointed out the field of Finnish American studies is fertile ground for visual communication scholars. Kitalong expressed the hope that others will take up the challenge.

"In the multi-disciplinary community of Finnish scholars, surely there is room for visual media analysis to complement the already rich work of artists, film makers, historians, architects, and others who have used images in their work," she said.

As she neared the end of her presentation she mentioned how much help it had been to her to have her mother available as a resource person on their family history, and ended by saying, "Thus, this paper is more than a semiotic analysis, more than a family history. It also stands as a testimony of the importance of the second generation to whatever scholarly endeavors this community of researchers of Finnish Americana may undertake."

(Does this not motivate you, as it does me, to look at your collection of old family photographs with more penetrating eyes? What can we read and learn from them?)

A special offer for new subscribers!

Three months for five bucks! Whether you read Finnish or English, *Raivaaja* will keep in touch with your roots, current Finnish American activities and events in Finland. Subscribe now!

Name _____

Address _____

Note: This offer is limited to new subscribers only and expires on September 30, 1992.

Kirkollisia

Fitchburg ja ympäristö

Tulevia tilaisuuksia

Bethel-seurakunta

Suomenkielinen radioharrastus *Hyvät Uutiset* lähetetään joka sunnuntaiamuksella WEIM 1280, Fitchburg klo 8:45 aam.

Yleinen (suomenkielinen) jumalanpalvelus pidetään sunnuntaina klo 2 ilt., Elm Street Lähetyskirkossa, 264 Elm St., Fitchburg.

Seurakunnan työntekijänä toimii Erkki Kivi vaimonsa Saara-Liisan kanssa, puh. 345-4264. Kotiosoite: 119 Marshall St., Fitchburg.

Erikoistilaisuuksista ilmoitetaan tarvittaessa.

Elm St.

Lähetysseurakunta

Sunnuntaina, elok. 23. päivänä kokoonnutaan klo 10:30 aam. kuulemaan jumalanpalvelusta Wyman järvelle. Pastori Phillip Meher puhuu aiheesta "Älkää tuomitko toisen toisianne".

Sunnuntaina, elok. 30. p:nä pidetään 36. vuotuisen kana barbecue klo 12 - 1:30 ip. seurakunnan kesäkämpällä Wyman järven rannalla. Liput \$6.00 aikuisilta, \$3.00 lapsilta. Lippuja saa seurakunnan miesjäseniltä.

Messiah Lutheran seurakunta

Sunnuntaina, elok. 23. klo 9:15 aam. sunnuntaikoulu. Klo 9:15 raamattu luokka. Klo 10:30 englanninkielinen ehtoollis-jumalanpalvelus.

Huom! Syysmyyjäisten "workshop" on jokaisen viikon tiistai-iltana klo 7:00 - 8:30 ill. kirkon alasalissa. Kaikki tervetulleita antamaan avunkättä.

Suomenkielinen *Natstenkuoro* aloittaa harjoitukset elok. 25. klo 7:00 ill.

Sunnuntaikoulu tarvitsee apuopettajia. Soita Winslow ja Nancy Paajaselle, puh. 343-7076 tai (603) 878-2376.

"Lutheran 10th Annual Convention" Middlebury Hts., Ohio. Lähempiä tietoja Jean Pearson 343-7967.

HENKIÖ...

jatkoa sivulta 7

Kauhava, kuollut 10.5. 1934, asunut Butte, Montana, puoliso Erick Nelson.

Nurmi Bernhard ent. Jahnsen synt. 13.4. 1893 Nurmi-järvi, USA:han 1966

Oksanen Jenny Maria synt. 11.10.1892 Mäntsälä, kuollut 13.4. 1926 Michigan, Oksanen on tyttönimi, tiedetään olleen naimisissa, mutta ei tietoa sukunimestä.

Olin Linnea Amalia Pauline synt. 25.7.1912 Saltvik.

Olin Effa Ulrika synt. 2.10. 1922 Saltvik, asuneet ilm. New York.

Pajarinen Veera synt. 1900, nykyisin sukunimeltään mahd. Palmer tai Negier, asunut Duluth, Minnesota.

Roseman Hilja Hilma synt. 16.3. 1899 Pori, sisko Saima Lang o.s. Rosenman, kuollut 4.3. 1988 Atlantis, Florida, sisaren tytär Onerva Badurek ja

Uutispaloja

Heinäkuun viimeisenä päivänä Workers' Credit Union luottoyhdistys osti ja otti haltuunsa Heritage Community Federal Credit Unionin kansallisen luottoyhdistyshallinnon (NCUA) seurattessa toimistusta.

Aikaisemmin tänä vuonna Atlantic Union Federal Credit Union yhtyi Workers' Credit Unionin kanssa. Sen ja nyt hankitun Heritage luottoyhdistyksen ansiosta Workers' Credit Unionin tulot ylittävät kaksi miljoonaa dollaria.

Luottoyhdistyksen jäsenet voivat nyt asioida seitsemässä konttorissa, Fitchburgissa joko pääkonttorissa tai Cleg-hornin konttorissa, Lunenburgissa, Townsendissa, So. Lancasterissa, Gardnerissa ja Orangessa.

Siitä lähtien kun suomalais-siirtolaiset vuonna 1914 perustivat Workers' Credit Unionin, se on toiminut yksinkertaisen joskin hyväksi osoittautuneen filosofian turvin: pysyä vahvana ja vakaana, tarjota kilpailukykyisiä tuotteita ja erinomaista palvelua

eikä koskaan unohtaa yhtäkään jäsentä.

Paikkakunnalla asuva amerikkansuomalainen **Don Stratton**, 69, kertoi nauttineensa äskettäisestä Englantiin tekemästään kilpailumatkasta.

Stratton sieppasi raskaansarjan ensimmäisen palkinnon osallitessaan Norwich Sports Village Hotellissa Norwichin kaupungissa pidettyihin World's Drug Free Powerlifting Federation Powerlifting Championship -kilpailuihin (huumeettomiin voimannostokilpailuihin).

Stratton, joka ei ole koskaan käyttänyt huumeita apunaan, ei ollu mielestään parhaassa mahdollisessa kilpailukunnossa, mutta onnistui silti tekemään kaksi maailmanennätystä, 203.7 paunaa kyykyssä ja 374.7 paunaa paikallaan nostossa.

Penkkipunnerruksessa hän onnistui nostamaan vain 200 paunaa, mutta siitä huolimatta ylsi yhteispisteissä

Don Strattonin voittoplatakaattien kokoelmat senkun kasvavat. Viimeisimmät palkintonsa hän voitti äskettäin Englannissa nostamiensa maailmanennätysten ansiosta.

poikansa Richard Badurek, asuneet viim. Lantana, Florida.

Röynä (Valley) Anneli Orvokki synt. 14.6. 1951.

Röynä (Valley) Keijo Antero synt. 14.6. 1951, ottovanhemmat: William H. ja Kirsti R. Valley.

Santi Uno Isak ent. Sántti synt. 10.6. 1882 Teuva, USA:han 1905, kuollut 7.7.1953 Cloucest, Massachusetts, puoliso Selma, kuollut 22.10. 1954.

Sántti Yrjö Jakob synt. 20.9. 1884 Teuva, kuollut 1916.

Sántti Juha Petteri synt. 2.7. 1889 Teuva, kuollut 1950, puoliso Julia Johanna Lokkinen.

Sántti Urho Jooseppi synt. 15.11. 1891 Teuva.

Schultz Gary ent. Vigell Pekka Olavi synt. 2.5. 1950 Janakkala, annettu otolapiseksi 1956 Herbert W. ja Janet Schultzille, Batavia, Illinois.

Sillanpää Paavo Johannes synt. 1.8. 1895 Isokyrö, USA:han 1914, kuollut 22.11. 1914 Duluth, Minnesota.

Suominen Ella Elviira synt. 5.5. 1910 Rymä tyla, USA:han 1920-30 luvulla, kuollut 14.2. 1986, poika Dennis Aron, asunut Kentucky

Svengren Johannes Oskar ent. Jansson synt. 28.4. 1882 Houtskär.

Teräväinen Matti Matso poika synt. 19.8. 1876 Jaakima, USA:han 1911.

Järjestämme matkoja

Floridaan ja Suomeen ja minne tahansa maailmassa

Puhumme suomea

GIT MATKATOIMISTO

69 Main St. Leominster
Puh. 537-4536

maailmanennätykseen.

Mikäli Stratton onnistuu voittamaan myöhemmin syksyllä St. Louis, Missouriissa, hän saattaa kilpailla ensi vuonna Ranskassa 70-74 -vuotiaiden ikäluokassa.

Stratton sai runsaat suositukset lonkkaleikkauksensa johdosta.

Kilpailuihin osallistui kolme 71-vuotiaasta mieskilpailijaa, kolme 69-vuotiaasta ja yksi 63-vuotias naiskilpailija. Yhdysvalloissa on runsaasti 60-64 -vuotiaita kilpailijoita.

Stratton kiittää hyvää suorituskyykyään Charles Pellon jumppasalista Fitchburgin South Streetillä. Siellä hänen kilpailukumppaneinaan on kaksi muuta suomalaissielua, Eeli Mord, Lauri Lassila.

Kahdeksasta matkapäivästään Stratton uhrasi kaksi sukujuuriensa tutkimiseen ja pääsi aina vuoteen 1554 ennen kuin paha omatunto alkoi kaivertaa suomalaisjuuren puolesta.

Mobil Oil kustansi joukkueen varusteet. Stratton kertoi eri painomittojen käytön olleen mielenkiintoista puuhaa.

Pennimyyjäliset ja kevyt illallinen lauantaina, elok. 22. p:nä alkaen klo 6:00 ill. Maynardin Kalevaisten huvilalla Fort Pondilla Littletonissa.

Tanssit Saiman Puistossa lauantaina, elok. 22. p:nä klo 8-12 yöllä. D. Wells Duo takaa tahdin. Järjestäjä FACS. Kaikki tervetulleita!

Finnish American Club of Rutlandin vuotuinen kana barbecue sunnuntaina, elok. 23. p:nä klo 1:00 ip. Sovittajan Puistossa Rutlandissa. Liput tulee ostaa etukäteen: Bob Belden (508) 842-8468.

Tanssit
Saiman Puistossa

Lauantaina
elokuun 22. p:nä
klo 8 - 12 yöllä

D. Wells Duo
soittaa

Kaikki tervetulleita!
Finnish American Club of Saima

LLOYD K. HANNULA

79 East Rd. • Box 500 • Westminster, MA 01473 • (508) 874-0629

LYDON & HAASE CO.

209 Fulton St., Norwood, Mass. 02062 Ph. 769-0719

KAIKENLAISIA PUTKITÖITÄ ja LÄMMITYSLAITTEITA

Kylpyhuoneita ja keittioita uudistetaan - Talouskoneita, Amana jaakaappeja ja pakastimia, Kitchenaid astianpesukoneita

Kaikenlaisia vakuutuksia... Puhutaan Suomea

NIEMI
INSURANCE
AGENCY, INC.

135 Main Street, P.O. Box 449
Välitetään myös kiinteistöjä

Westminster, MA
Puhelin 874-2921

Henry J. LeBlanc Insurance Agency, Inc.

Täydellinen vakuutuspalvelu
KIINTEISTÖ - IRTAIMISTO
KODINOMISTAJIEN
AUTO - PALO - HENKIVAKUUTUKSIA

376 Summer St.
Fitchburg, MA
Puh. 343-4853

Eino E. Niinimäki Kevin D. Nivala
SUOMEA PUHUVIA VIRKAILIJOITA

NORTH **SUBARU**
END **MAZDA**
ISUZU

SUBARU-MAZDA
757 Chase Road, Rte. 13, Lunenburg
(508) 582-4911

ISUZU
525 John Fitch Highway, Fitchburg
(508) 345-1011

TERVETULOA YSTÄVÄT
ALICE & EUGENE HEIKKILÄ

Suomen uutisia

Naisfoorumi
kokoontuu
Turussa 1994

Pohjoismaiden naisfoorumi järjestetään Turussa elokuussa 1994. Suomen sosiaali- ja terveysministeriö on asettanut toimikunnan valmistelemaan Suomen osallistumista tähän naisten foorumiin.

Toimikunnan tavoitteena on antaa uutta pontta tasa-arvotyöhön ja havainnollistaa tasa-arvoisen yhteiskunnan sisältöä. Samalla pyritään aktivoimaan uusia ryhmiä ja nuoria tasa-arvotyöhön.

Naisfoorumin järjestämistä päätti Pohjoismaiden Neuvosto viime vuonna. Edellinen vastaava foorumi järjestettiin Oslolla 1988. Pohjoismaiden ministerineuvosto vastaa yhdessä osallistujamaiden kanssa foorumin rahoituksesta ja toteuttamisesta.

Foorumin projektinjohtajaksi on valittu erikoistutkija Marianne Laxen.

Suomi
edelleen
suositettu
kongressimaa

Suomi on säilyttänyt asemansa maailman 14:nneksi suosituimpana kongressimaana, selviää UIA:n (Union of International Associations) tilastoista kansainvälisten järjestöjen kokouksista viime vuonna.

Kongressimaiden kärjessä ovat edellisvuoden tapaan Yhdysvallat, Ranska ja Britannia. Ennen Suomea sijoittuvat myös Saksa, Hollanti, Sveitsi, Italia, Itävalta, Belgia, Espanja, Japani, Kanada ja Tanska.

Kongressikaupungeista kärjessä ovat Pariisi, Lontoo ja Wien.

Pohjoismaisista kaupungeista Kööpenhamina oli 12:s, Helsinki 19:s, Oslo 20:s ja Tukholma 24:s.

Rauhanturvaajia
pian muihinkin
kuin vain YK:n
operaatioihin

Suomalaisia sotilaita voidaan tulevaisuudessa lähettää YK:n rauhanturvatehtävien lisäksi myös muiden järjestämiin rauhanturvatehtäviin. Oikeusministeriö valmistelee muutosta rauhanturvatoimintaa säätelevään lakiin.

Nykyisin laki rajaa suomalaisten osallistumisen vain YK:n päättämiin rauhanturvaoperaatioihin.

Lakia on tarkoitus muuttaa niin, että YK:n lisäksi myös muut kattavat kansainväliset järjestelyt voisivat esittää Suomelle rauhanturvaamispynnön. Esimerkiksi Etyk olisi tällainen pyytaja.

Etykin rauhanturvaoperaatioissa voidaan käyttää hyväksi esimerkiksi EY:tä, Länsi-Euroopan unionia WEU:ta tai Natoa.

Lainmuutos on tarkoitus antaa eduskunnalle syksyllä.

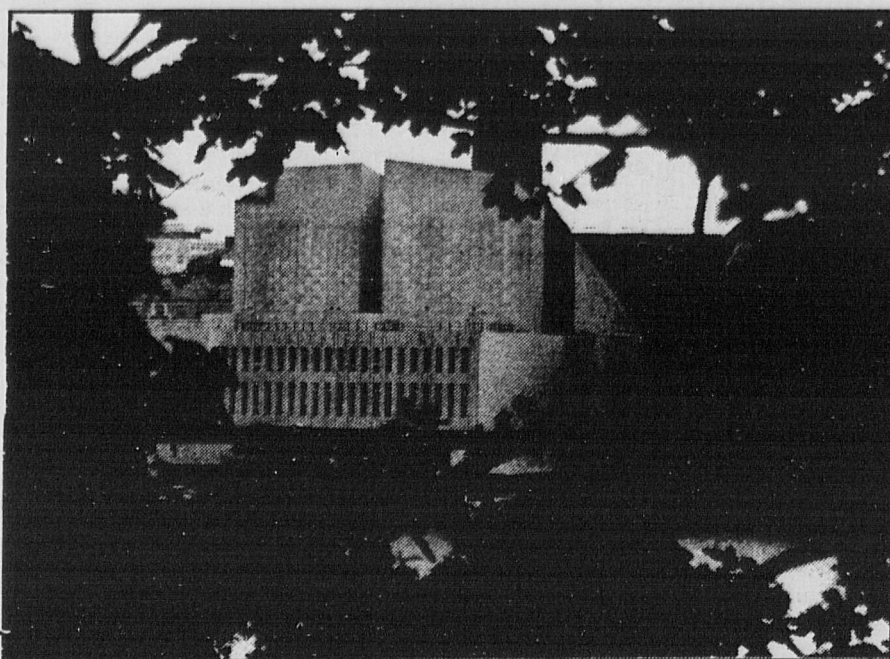
Nykyistä rauhanturvatoimintaa säätelevää lakia täytyy muuttaa, jotta Suomi voisi tarvittaessa osallistua Etykin pyytämiin sotilaallisiin rauhanturvatoimiin.

Rauhanturvaoperaatiot ovat osa Etykin päättämistä kriisien ehkäisykeinoista. Etyk voi järjestää siviili- ja sotilasoperaatioita. Etykin rauhanturvatoiminnassa on tarkoitus noudattaa YK:n peruskirjan henkeä.

Suomi taas
syytteessä
polkumyynnistä

Kansainvälinen kauppakomissiomme ITC sanoo saaneensa selviä viitteitä siitä, että Suomi ja 19 muuta maata ovat syyllistyneet teräksen polkumyyniin.

Komissio ehdottaa asian perusteellista tutkimista. Jos tutkimus osoittaa polkumyyniä todella tapahtuneen, kyseisille maille voidaan määrätä erityiset polkumyynitullit.

Finlandia-talo on avannut jälleen ovensa.

Finlandia-talo avattu korjattuna

Helsingin Finlandia-taloa on kesän aikana uusittu usealla miljoonalla markalla. Konserttisalin kattorakennelmista ja käytävien katoista on purettu asbestieristeet, konserttisalin valaistuksen himmenninlaitteet on uusittu ja ilmastoinnin säätöjärjestelmä on vaihdettu.

Finlandia-talon toiminnassa oli tänä kesänä pisin tauko kahteenkymmeneen vuoteen. Tänä aikana konserttisalin rakenteista on poistettu kaikki asbesti ja ilmastointikanavat on eristetty. Tämä työ maksoi runsaat 400,000 markkaa.

Kesän aikana vaihdettiin myös ilmastoinnin säätöjär-

jestelmä, sillä jo useita vuosia on ollut pelko, että ilmastointijärjestelmän ohjaus rikkoutuu lopullisesti. Laitteiston kustannusarvio oli 2.5 miljoonaa markkaa.

Konserttisalin valaistuksen himmenninjärjestelmän uusiminen maksoi puolestaan miljoona markkaa. Uusimista tarvittiin, koska entinen järjestelmä oli vanha ja heikko.

Kesän aikana talon paikoitusalue on muutettu maksulliseksi. Näin halutaan varmistaa, että talon asiakkailla on aina autopaikka tilaisuustullessaan. Tähän asti paikkoja ovat käyttäneet myös monet muut. Iltaisin ja

öisin paikoitus pysyy edelleen maksuttomana.

Julkisivu uusiksi
vuonna 1994

Finlandia-talon julkisivumateriaali aiotaan vaihtaa vuonna 1994. Tuolloin kunnostetaan myös sisätilä.

Helsingin kaupungin rakennusvirasto on lähettänyt julkisivumateriaalia koskevat urakkatarjouspyynnöt, johon urakoitsijat antavat vastauksensa syyskuun loppuun mennessä. Julkisivun korjaus on määrä alkaa vuoden 1994 alusta. Urakan on määrä kestää 14 kuukautta.

Huipputekniikan vienti vähäistä
Suomen teollisuus ajaa jälkijunassa

Suomen teollisuus on teknologista kilpailukykyä mitaavien tekijöiden valossa vielä selvästi jäljessä teollisuusmaiden kärkijoukosta. Suomessa on panostettu tutkimukseen ja tuotekehitykseen pitkällä ajalla vähemmän kuin OECD-maissa keskimäärin, ilmenee Suomen Pankin kansantalousosastossa tehdystä tutkimuksesta.

Tutkimuspanoksen jälkeen jääneisyys Suomessa ilmenee muiden muassa huipputekniikan tuotteiden kaupan alijäämäisyytenä ja pienenä osuutena viennistä. Suomen kyky tuottaa uusia tuotteita näyttää muiden muassa kulutustavaroiden ulkomaankaupan kehityksen perusteella heikohkolta, toteavat tutkijat Tapio Peura ja Jukka Kero.

Kilpailukyky määräytyy vastaisuudessa ennen muuta teknologisen kilpailukyvyn ja talouden kansainvälistymisen pohjalta. Suomen talouden kansainvälistyminen on muihin teollisuusmaihin verrattuna vähäistä ja toispuoleista. Muiden maiden sijoitukset Suomeen ovat olleet vähäisiä sekä Suomen ulkomaisiin sijoituksiin että muiden maiden saamiin sijoituksiin verrattuna. Suomi ei ole päässyt hyötymään niistä vaikutuksista, joita ulkomaisilla sijoituksilla on tuotantoon, teknologiaan, hintakilpailukykyyn ja ulkomaankauppaan.

Tuotanto
joustavammaksi

Vaikka Suomen teollisuuden hintakilpailukyky kohenee devalvaation ja tuloratkaisun myötä, haittaavat heikko markkinatilanne ostajamaisissa ja odotettavissa oleva vaihtosuhteen heikkeneminen hintakilpailukyvyn kohentamisen hyödyntämistä.

Teknologisen kilpailukyvyn ja joustavan tuotantotekni-

kan merkitys korostuu etenkin muuttuvissa markkinaoloissa, kuten Suomen idänkaupan romahduksen ja Euroopan integraation tuomien haasteiden edessä. Tuotantoa pitäisi pystyä suuntaamaan joustavasti kysynnän vaihtelujen mukaan. Suomen panostusta teknologiaan olisi lisättävä lähemmäs tärkeimpien kilpailijamaiden vastaavaa panostusta, jotta uudet tuoteinnovaatiot ja olemassa olevien tuotantoprosessien teknologinen kilpailukyky voitaisiin turvata sekä viennin hyödykerakennetta monipuolistaa.

Suomen teollisuuden suhteellinen etu on entistä selvemmin toisaalta paperi- ja toisaalta metalliteollisuustuotteiden tuotannossa. Näillä aloilla on parhaiten pystytty käyttämään hyödyksi kansainvälistymisen tarjoamia mahdollisuuksia ja teknologista osaamista, mikä on ilmennyt muiden muassa kilpailijoiden tuotteiden jalostusasteesta poikkeavana jalostusasteen nousuna. Toisaalta viennin yksipuolistuminen on merkinnyt suhdanheikkyyden lisääntymistä.

Tilaus ja osoitteenmuutos

Osoitteen muuttuessa
liittää vanha osoite mukaan

Nimi _____

Osoite _____

UUSI TILAUS _____

UUDISTUS _____

MAKSU \$ _____

USA: 12kk \$23.00, 6kk \$15.00, 3kk \$11.00
Ulkomailla: 12kk \$28.00, 6kk \$20.00

Raivaaja

P.O. Box 600
Fitchburg, MA 01420-0600
Puh. (508) 343-3822

Marmorisia ja graniittisia
hautakiviä.

BOLSTER Monumental Works
JOHN A. PRATT, omistaja

Route 26, Oxford, Maine
Puh. Norway 743-2673

Suomen uutisia

Karjalalta toivelista suomalaisille

Karjalan tasavalta haluaa solmia oman, erillisen ympäristösopimuksen Suomen kanssa. Toive tuli esiin ympäristöministeri Sirpa Pietikäisen ja Karjalan pääministeri Sergei Blinnikovin äskettäisen tapaamisen yhteydessä Petroskoissa. Samalla karjalaiset esittivät pitkän listan yhteistyötoiveita.

Karjalan ympäristöministeri Mihail Fedoshtshenkon mukaan Suomi voisi alkajaisiksi selvittää karjalaisille omia saastepäästöjään ja toimia niiden vähentämiseksi. Hän viittasi Karjalan tiedemiesten rajan pinnassa tekemiin tutkimuksiin.

- Emme tiedä mitä saasteita Suomesta kulkeutuu alueellemme, Fedoshtsenko valitti.

Karjala on yksi Suomen ympäristöministeriön Itä-Eurooppa-hankkeen kohteista. Fedoshtsenko haluaisi Suomen osin rahoittamien puhdistushankkeiden lisäksi laajentaa tutkimusyhteistyötä ja tiedonvaihtoa, jota varten Petroskoihin haluttaisiin ympäristötietokeskus.

Veroja runsaasti maksamatta

Maksamattomien verojen määrät Suomessa ovat kasvaneet tämän vuoden alkupuoliskolla huomattavasti viime vuodesta. Suurimmista lääninverovirastoista kerrottiin elokuun alussa, että kokonaisverojäämät ovat kasvaneet noin 40 prosenttia viime vuodesta. Verohallituksesta luvataan tarkat laskelmat koko maan tilanteesta kuluvan kuun aikana.

Viime vuoden lopussa verojäämien kokonaissumma oli 13.3 miljardia markkaa. Verohallituksessa on ennakkoon arvioitu, että maksamattomien verojen määrä saattaisi tänä vuonna nousta noin 16 miljardiin markkaan. Vuonna 1990 verojäämät olivat 9.4 miljardia markkaa.

Koneen nostureilla kysyntää

Kone Oy on solminut kolmen eri tilaajan kanssa yhteensä seitsemän suurta satamanosturitilausta. Toimitussopimusten yhteisarvo on 220 miljoonaa markkaa.

Nostureista kaksi toimitetaan Barcelonaan, kaksi Intian valtameressä olevalle Reunionin saarelle ja kolme Kiinaan. Kesällä 1993 Barcelonaan toimitettavat nosturit ovat ensimmäiset suomalaiset nosturit Espanjassa. Ranskaan kuuluvalla Reunionin saarelle nosturit toimitetaan syksyllä 1993 ja Kiina saa suomalaislaitteet syksyllä 1994, kerrotaan Koneesta.

Masa-Yards uskoo tankkeritilauksiin

Kvaerner Masa-Yardsin Turun-telakka keskittyy tulevaisuudessa nykyistä selvemmin myös työlaivojen rakentamiseen. Toimitusjohtaja Martin Saarikangas uskoo telakan saavan tankkeritilauksia mm. pohjoismeren vilkastuvan öljytuotannon johdosta.

- Telakka tarvitsee matkustajalaivojen tekemisen ohien myös sellaisen tukijalan, jota suhdanteet eivät helposti heittele, sanoo Saarikangas.

Kvaerner Masa-Yards luovutti äskettäin Turussa ensimmäisen Neste Oy:n tilaamasta kahdesta kaksoisrungolla varustetusta erikoistankkialuksesta. Toinen laiva valmistuu tammikuussa. Tankkerit on suunniteltu erikoisesti Pohjanmeren ja Suomen väliseen liikenteeseen. Tilauksen yhteisarvo kohoaa n. 800 miljoonaan markkaan, ja sen työllistävä vaikutus on 4,000 miestävuotta.

Luovutuksen yhteydessä M/T Futuraksi kastettu alus täyttää myös lähitulevai-

suudessa voimaan astuvat uudet turvallisuus- ja ympäristönsuojelumääräykset, ja se edustaa tankkilaivojen uusia teknistä kehitystä.

Futuran suurin pituus on 240 metriä, leveys 40 metriä ja syväys 14,5 metriä. Aluksen bruttovetoisuus on 50,907 bruttorekisteritonnia. Aluksen koko on mitoitettu Tanskan salmien syvyyksen mukaan ja Pohjanmereltä kerralla toimitettavan öljyerän suuruiseksi.

Masa-Yardsin Turun-telakan työllisyys on huononemassa ilmanpikaista saatavia uusia tilauksia. Lomautettuna on nyt 200 henkilöä. Määrän pelätään kasvavan syksyn mittaan. Pääosalle on töitä ensi kesään saakka.

- Meillä on kuitenkin vakaa usko, että tilauksia saadaan vielä kuluvan vuoden aikana, sanoo Saarikangas.

Helsingin-telakalla on töitä kesään 1995 saakka.

Masa-Yardsilla on Turussa 2,400, Helsingissä 1,400 ja Piikkiössä 200 työntekijää.

Väärennettyjä dollareita Helsingissä

Setelit taltavasti tehtyjä

Yhä useampi suomalainen valitsee tänään miedompaa juotavaa janoonsa.

Suomalaiset siirtyneet miedompiin juomiin

Suomalaiset ovat siirtyneet entistä miedompiin alkoholi-juomiin myös ravintoloissa. Hotelli- ja Ravitsemisalan Yrittäjiliiton HRY:n mukaan keskioluen suosio on lisääntynyt Suomen ravintoloissa viime vuosina jatkuvasti, ja myös alkoholiton olut käy kaupaksi aiempaa paremmin.

Keskiolut on kaapannut yhä suuremman osan kulutuksesta perinteisissä anniskeluravintoloissa. Keskioluen ravintolakulutus kasvoi niissä yli 200 prosenttia viime vuoden toukokuusta tähän kevääseen. Kesäkuussa keskiolut ylitti vahvan oluen kulu-

tusosuuden, HRY:stä kerrotaan.

Keskioluen suosio on synnyttänyt maahamme tänä vuonna jo yli 600 uutta keskiolutravintolaa. Viime vuonnakin niitä perustettiin 350.

HRY:n mielestä alkoholikulttuurin eurooppalaistuminen on tervetullutta, vaikka ala joutuukin sen myötä sopeutumaan uudenlaiseen kysyntä- ja markkinatilanteeseen.

Väärennettyjä Yhdysvaltain 20 dollarin seteleitä löytyi äskettäin Vantaalla ja Helsingissä. Suomalaismies jäi kiinni, kun hän yritti vaihtaa väärennettyjä dollareita pankissa Helsinki-Vantaa lentoasemalla.

Keskusrikospoliisin mukaan toistakymmentä väärennettyä 20 dollarin seteliä vaihdettiin markoiksi pidätystä edeltäneenä päivänä Helsingissä. Lentoasemalla kiinni jäänyt mies yritti vaihtaa lähes 200 väärennettyä seteliä.

Kiinni jäänyt 29-vuotias suomalainen on toiminut yhdessä muutaman muun suomalaisen kanssa, joiden henkilöllisyys on osittain epäselvä eikä heidän olinpaikastaan ole tietoa, kerrotaan keskusrikospoliisista.

Poliisi ei tiedä väärennettyjen dollareiden määrää eikä alkuperää. Pidätetty mies on poliisin arvion mukaan toiminut vain välikätenä.

Keskusrikospoliisi jatkaa tutkimuksia.

Muistithan uusia tilauksesi?

NIPPA SAUNAKIUKAITA

Laatuvalmistetta sitten 1930 Nippa Supreme huoneenlämmittäjiä, Nippa Energy-Maid keskuslämmityslaitteita, Nippa Wild-fire Campstones, saunakiukaita ja saunan tarpeita. Nopea toimitus. Bruce Mfg. Inc. P.O. Box 213 Bruce Crossing, MI 49912 (906) 827-3906 Jälleenmyyjiä halutaan

Suomen uutisia

"Kasvu pysäytettävä ajoissa" Kokoomus huolestunut itärikollisuudesta

Kokoomuksen eduskuntaryhmän johto pitää itärajan takaa tulevan järjestäytyneen rikollisuuden nopeaa kasvua Suomessa erittäin huolestuttavana.

Ryhmän työvaliokunnan näkemyksen mukaan itärikollisuuden laajeneminen on pysäytettävä, ennen kuin se on liian myöhäistä.

Kokoomuksen ryhmänjohto vieraili äskettäin Kaakkois-Suomen rajavartiostossa Nuijamaalla. Kannanotossaan kokoomus vaatii rajavartiostolle ja poliisille lisävaltuuksia selvästi aiheettomien turva-

paikanhakijoiden käännyttämiseksi jo rajalta.

Lisäksi rikollisiin tekoihin

syyllyneet ulkomaalaiset on voitava karkottaa maasta nykyistä nopeammin.

Viisumien myöntämistä on kokoomuksen mielestä tiukennettava ja rajavalvontaa tehostettava. Ryhmänjohto kiirehtii sisäministeriössä valmisteltua ulkomaalaislain-

säädännön muutosta, joka te-

kisi mahdolliseksi turva-

paikkamenettelyn väärinkäyt-

östen torjumisen.

Kun nykyisin jokaisella turva-

paikanhakijalla on oikeus saada asiansa jopa puolen-

toista vuoden mittaiseen kä-

sittelyyn Suomessa, voitaisiin lainmuutoksen jälkeen selv-

ät tapaukset käännyttää maasta jo rajalta.

Uhka itärikollisuuden kasvusta

nähdään niin vakavana ongelmana, että rajavartiola-

itoksen, tullin ja poliisin toimintaedellytykset on tur-

vattava ja nykyiset voimava-

rat kohdennettava uudestaan.

Synkkä varjo

Kokoomuksen kansanedus-

tajien mielestä järjestäyty-

neisiin rikollisliigoihin kuulu-

vat jäsenet käyttävät hyväk-

seen oikeutta hakea Suo-

mesta poliittista turvapaik-

kaa.

Kun pakolaiskeskusten suo-

jistakin on harjoitettu rikol-

lista toimintaa, lankeaa näi-

den tapausten varjo helposti

todellista turvapaikkaa tarvit-

sevien ylle.

Nuijamaan rajavartiosta-

malla kokoomuksen ryhmän-

johdolle kerrottiin havaituista

väärinkäytöksistä ja tulevai-

suuden haasteista. Rajavar-

tiosto haluaisi muun muassa

ottaa epäilyttävistä henki-

löistä henkilötuntemerkit eli

käytännössä sormenjäljet ra-

jalla. Nuijamaallakin on ha-

vaittu tapauksia, joissa jo

kertaalleen Suomesta karkot-

tettu henkilö on pyrkinyt ta-

kaisin eri passilla ja nimellä.

Rajavalvontapaikalla teh-

tävien valvonta-, tarkastus- ja

tutkintatoimien nähdään ole-

van avainasemassa itärikol-

lisuuden torjunnassa. Lisäk-

si halutaan varautua myös

niihin haasteisiin, joita mah-

dollinen Suomen itärajan

muuttuminen Euroopan yh-

teisön rajaksi toisi tullessaan.

Suomen

musiikkikasvatus

sai huomiota

Suomalainen musiikkikas-

vatus sai myönteistä huomio-

ta Soulistsa, missä oli koolla

Kansainvälisen musiikkikas-

vatusjärjestön Ismen maail-

mankongressi.

Ismen kongressiin oli kut-

suttu Helsingin juniorjouset

ja jyvskyläläinen Vox Aurea.

Suomalaisnuorten esitykset

herättivät suurta ihastusta, ja

niitä pidettiin kongressin tai-

teellisenä huippuna. Myös

uusia esiintymistarjouksia

suomalaiset saivat maailmal-

ta.

Professori Ellen Urho vali-

ttiin samaisessa kongressissa

Ismen kunniajäseneksi.

Ellen Urho on pitkäaikainen

Ismen hallituksen jäsen ja

entinen presidentti.

1992 HOMECOMING YEAR

CELEBRATE FINLAND'S 75TH YEAR OF INDEPENDENCE

"FIND YOUR ROOTS"

FINNEXPRESS

Absolutely & Positively
Lowest Airfares

when you fly
Finnair to Finland

- TRUST YOUR WORLD TO US -

This year is our 30th year of

LOWEST PRICES - SUPER SERVICE

FOR INFORMATION AND RESERVATIONS CONTACT:

TRAVEL

SERVICE

425 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017

Telephones: 212-832-8989 or 800-677-6454

Risto Hallamaalta tässä treeniapua saava Jyrki Vierelä (oik.) pääsee nyrkkelemään syvään ete-

Vierelä kehään Yhdysvalloissa

Suomen varsin vauhti ammattilaisnyrkkeily saa vaihteeksi eloa, kun **Jyrki Vierelä** matkustaa Alabamaan, missä hän kohtaa 24. elokuuta **Willie Richardsonin** tämän kotikehässä. Mobilessa, Alabamassa käytävä alemman kevytsarjan (58.9 kiloa) ottelu on kaavailtu kahdeksaneräiseksi.

Vierelälle ottelu on hänen ammattilaisurallaan seitsemäs, ja ensimmäinen kahdeksan erän ottelu. Aikaisemmista kamppailuista yksi, Vierelän edellinen maaliskuussa Ison-Britannian **Henry Armstrongia** vastaan, on päättynyt ratkaisemattomaan, kahdesti hän on voittanut teknisellä tyrmäyksellä ja lopuissa otteluissa on ollut pistevitto.

Esa-Pekka Salonen valittu amerikkalaiseen palkintojuryyn

Kapellimestari **Esa-Pekka Salonen** on valittu yhdessä eteläafrikkalaisen kirjailijan ja elokuvantekijän **Athol Fugardin** kanssa 1900-luvun juryyn, joka myöntää tämänvuotisen **Dorothy B. Chandlerin** esittävien taiteiden palkinnon.

angelesilainen taidemesenaatti. Hänen nimeään kantaa myös musiikkikeskus, jonka salissa Salosen johtamat Los Angelesin filharmonikot esiintyvät. Samassa taidekeskuksessa sai kantaesityksensä **Aulis Sallisen** Kullervo -ooppera.

Esa-Pekka Salonen

Palkinto myönnetään kahdelle nuorelle taiteilijalle. A-luokat ovat sinfoniamusikki ja teatteri. Kumpikin palkinto on 25,000 dollaria ja ne luovutetaan 1. marraskuuta. Dorothy B. Chandler on los-

SUOMALAIS . . .
jatkoa etusivulta

kuitenkin merkittävää, että 15 miljoonan markan arvoisen puolustusoperaatio onnistui. Ulkomaalaiset yleensä häviävät dumping-tapaukset. Uuden lainsäädännön aikana tuomioistuimet ovat päätöksissään niin itenäisiä, että politiikalla ja lobbauksella ei hänen mukaansa voi päätöksiin vaikuttaa.

Diplomiekonomi Raimo Waltasaari, 55, on ollut Maddeinin mies kymmenen viime vuotta. Hän tuli paikalle, kun Finnpapin jäsentehaati ostivat aikaisemmin amerikkalaisten omistamasta yhtiöstä viimeisenkin vähemmistöosakkaan ulos. Ulkomaankomennuksilla hän on ollut 1960-luvulta alkaen.

Jo toinen pääosapalkinto Silu Seppälä kuuma nimi Euroopan elokuvakankailla

Silu Seppälä on saanut Kultaisen Pegasoksen Pescaran elokuvafestivaaleilla Italiassa. Hänet palkittiin parhaasta miespääosasta. Elokuva on **Mika Kaurismäen** "Zombie ja kummitusjuna". Perusteluissa kiitetään Silu Seppälän roolisuoritusta aikamme tyyppillisenä antisankarina. Pescaran juhla järjestettiin nyt toisen kerran.

Samasta roolistaan Seppälä palkittiin lokakuussa San Sebastianin kansainvälisillä elokuvajuhlilla.

Myös kotimaassa Silu Seppälä on palkittu. Miespääosa "Zombie ja kummitusjuna" -elokuvassa toi hänelle Jussi-palkinnon, kun Film Aura myönsi vuotuiset palkintonsa helmikuussa.

Ennen loistavaan nousuun kntäynyttä elokuvauraansa (meriittilistalla Aki Kaurismäen rockvideot "Rocky VI" ja "Those Were the Days", ruumiin rooli "Leningrad Cowboys Go America" -filmissä sekä näkyvä sivurooli "Tulitikkutehtaan työssä") Silu on tunnettu basistina eri rock-orektereissa.

Tunnetuimmat kokoonpanot bassonkokoisen muusikon uralla lienevät Sleepy Sleepers ja The Leningrad Cowboys, jonka rintamassa Silu on siinäkin viime aikoina valloittanut Eurooppaa.

"Zomba ja kummitusjuna" elokuvassa Silu Seppälä nähdään elämänsä kyllästyneen muusikon roolissa.

For "Early Bird" Super Savings Buy an SAS Winter-Mini Fare

To take advantage of this great offer just make your reservations
and purchase your ticket by October 15, 1992

FROM:	TO HELSINKI	
	MON-THURS	FRI-SUN
New York/Boston	\$588	\$638
San Diego	788	838
Los Angeles/San Francisco	788	838
Seattle/Portland	788	838

Enjoy our low airfares to Scandinavia.

But hurry, seats are limited. The only way to get these low "Early Bird" specials is to purchase your round trip ticket by October 15, 1992.

7 days advance purchase. Minimum stay 7 days; maximum stay 21 days. Restrictions and cancellation penalties apply. Fares subject to change and government approval. Fares do not include \$6 U.S. departure tax, \$12 Government user fees. SAS has Early Bird fares from many other U.S. cities and to other Scandinavian cities not mentioned above. Please call for more information.

CALL YOUR TRAVEL AGENT, OR SAS TOLL FREE 800-221-2350

SAS
SCANDINAVIAN AIRLINES